

Historie slánské kopané

Bakalářská práce

Studijní program: B7401 – Tělesná výchova a sport
Studijní obory: 7401R014 – Tělesná výchova se zaměřením na vzdělávání
7105R056 – Historie se zaměřením na vzdělávání

Autor práce: **Jakub Beránek**
Vedoucí práce: Mgr. Václav Ulvr

ZADÁNÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE
(PROJEKTU, UMĚLECKÉHO DÍLA, UMĚLECKÉHO VÝKONU)

Jméno a příjmení: **Jakub Beránek**
Osobní číslo: **P15000484**
Studijní program: **B7401 Tělesná výchova a sport**
Studijní obory: **Tělesná výchova se zaměřením na vzdělávání**
Historie se zaměřením na vzdělávání
Název tématu: **Historie slánské kopané**
Zadávací katedra: **Katedra historie**

Z á s a d y p r o v y p r a c o v á n í :

Obsahem práce je zmapování historie výkonnostní kopané ve Slaném v období 1907 - 2000 s důrazem na léta 1987 - 2000.

Požadavky: Znalost anglického jazyka

Použité metody: Obsahová analýza písemných pramenů, komparace, orální metoda

Rozsah grafických prací:

Rozsah pracovní zprávy:

Forma zpracování bakalářské práce: **tištěná/elektronická**

Seznam odborné literatury:

HARVEY, Adrian: Football:the first hundred years:the untold story, 2005, 289 s.

JANOVSKÝ, Jaroslav-GRÜNVALD, Antonín: 80 let kopané ve Slaném, Slaný, 1987, 85 s.

JELÍNEK, Radovan-JENŠÍK, Miloslav a kol.: Atlas českého fotbalu od roku 1890, Praha, 2006, 383 s.

LAUFER, Josef: 50 let v našem sportu, Praha, 1968, 337 s.

NEPIL, Pavel: Historie organizovaného malého fotbalu ve Slaném, Typographia MaM, 1995.

SATORANSKÝ, Jiří-GRÜNVALD, Antonín: 50 let kopané ve Slaném, Slaný, 1957, 96 s.

Vedoucí bakalářské práce:

Mgr. Václav Ulvr
Katedra historie

Datum zadání bakalářské práce:

18. prosince 2015

Termín odevzdání bakalářské práce:

16. prosince 2016

doc. RNDr. Miroslav Brzezina, CSc.
děkan

L.S.

doc. PhDr. Jaroslav Pažout, Ph.D.
vedoucí katedry

V Liberci dne 18. prosince 2015

Prohlášení

Byl jsem seznámen s tím, že na mou bakalářskou práci se plně vztahuje zákon č. 121/2000 Sb., o právu autorském, zejména § 60 – školní dílo.

Beru na vědomí, že Technická univerzita v Liberci (TUL) nezasahuje do mých autorských práv užitím mé bakalářské práce pro vnitřní potřebu TUL.

Užiji-li bakalářskou práci nebo poskytnu-li licenci k jejímu využití, jsem si vědom povinnosti informovat o této skutečnosti TUL; v tomto případě má TUL právo ode mne požadovat úhradu nákladů, které vynaložila na vytvoření díla, až do jejich skutečné výše.

Bakalářskou práci jsem vypracoval samostatně s použitím uvedené literatury a na základě konzultací s vedoucím mé bakalářské práce a konzultantem.

Současně čestně prohlašuji, že tištěná verze práce se shoduje s elektronickou verzí, vloženou do IS STAG.

Datum:

Podpis:

Poděkování

Touto cestou bych rád poděkoval především vedoucímu mé bakalářské práce Mgr. Václavu Ulvrovi za odborné vedení, cenné rady a trpělivost. Zároveň bych velice rád poděkoval panu Jaroslavu Janovskému, který mi poskytl nespočet informací a materiálů pro mou práci. Na konec bych rád poděkoval mé rodině, která mě i v nelehkých časech podporovala při mém studiu na vysoké škole.

Historie slánské kopané

RESUMÉ

Bakalářská práce se snaží zmapovat historii výkonnostní kopané ve Slaném v letech 1907-2000 s důrazem na léta 1987-2000. Práce se zaměřuje na tři nejvýznamnější oddíly ve Slaném, ale také na ženskou a malou kopanou. Popisuje nejen historii klubů, ale i jejich propojení s kulturním děním na Slánsku. Převážně se ale zabývá sportovními úspěchy i neúspěchy těchto klubů na sportovním poli. Práce vychází především z posledních dvou publikací vydaných k historii kopané ve Slaném, a z orální historie. Doplněna je o fotografie z osobních archivů pamětníků a slánského muzea.

Klíčová slova: Kopaná, oddíl, Slaný, sezóna, futsal, soutěž, hráči

History of football in Slaný

SUMMARY

The bachelor thesis attempts to map the history of pro level football in Slaný between 1907 and 2000 especially from 1987 to 2000. The thesis is focused on the three most notable teams in Slaný, but it also focused on women's team and minifootball. It talks not only about the history of the clubs but also about their links with culture events in Slaný. Mostly, however it deals with football successes and failures. The thesis is based on the last two publications issued to the history of football in Slaný and from the old stories. There are photos from the private files of witnesses and from the local museum as well.

Key words: football, team, Slaný, season, futsal, league, players

Obsah

1	ÚVOD	8
2	ROZBOR PRAMENŮ A LITERATURY	9
2.1	Kritika pramenů	9
2.2	Kritika literatury	9
3	SK SLANÝ	10
3.1	Vývoj klubu až do konce I. světové války	10
3.2	Meziválečné období	11
3.3	Druhá světová válka	13
3.4	Poválečná historie až do roku 1987	14
3.5	Historie klubu mezi léty 1987–2000	18
3.5.1	Sezóna 1986/1987	18
3.5.2	Sezóna 1987/1988	19
3.5.3	Sezóna 1988/1989	19
3.5.4	Sezóna 1989/1990	20
3.5.5	Sezóna 1990/1991	20
3.5.6	Sezóna 1991/1992	21
3.5.7	Sezóna 1992/1993	22
3.5.8	Sezóna 1993/1994	23
3.5.9	Sezóna 1994/1995	24
3.5.10	Sezóna 1995/1996	25
3.5.11	Sezóna 1996/1997	26
3.5.12	Sezóna 1997/1998	27
3.5.13	Sezóna 1998/1999	28
3.5.14	Sezóna 1999/2000	29
3.6	Vlastní hřiště	30
3.7	Dresy	32
4	DUKLA SLANÝ	34

5	SLAVOJ SLANÝ	39
5.1	Počátky Slavoje.....	39
5.2	První světová válka	39
5.3	Činnost klubu až do jeho zániku v roce 1950.....	40
6	HISTORIE PÁLOVA POHÁRU	43
7	ŽENSKÁ KOPANÁ VE SLANÉM.....	45
8	HISTORIE MALÉ KOPANÉ VE SLANÉM	48
9	ZÁVĚR	53
10	POUŽITÉ PRAMENY A LITERATURA.....	55
10.1	Archiv	55
10.2	Tištěné prameny.....	55
10.3	Dobová periodika	55
10.4	Literatura.....	55
11	SEZNAM ZKRATEK.....	57
12	SEZNAM PŘÍLOH.....	58
13	PŘÍLOHY.....	60

1 Úvod

Hry podobné kopané byly doloženy již ve starověké Číně, či v antickém Řecku. Tento sport se začal pozvolna rozvíjet ve středověku, kdy se v různých obměnách hrál po celé Evropě.

Hra v míč jak ji známe v dnešní době, vznikla však v 70. letech 19. stol. v Anglii. Na konci 19. stol. se hra dostává i do Čech a postupně vznikají první fotbalové kluby.

Cílem této práce je zmapování vzniku a vývoje výkonnostní kopané ve Slaném, se zaměřením na vzniklé slánské oddíly, které ovlivňovaly nejen české sportovní prostředí, ale i mezinárodní. Dalším z cílů práce je odhalit, jaký vliv měly oddíly na kulturní život ve Slaném a jeho okolí. To vše za pomoci archivních materiálů od pamětníků, monografií sepsaných o kopané ve Slaném, dobových periodik a orální historie.

V první kapitole je popsána historie nejznámějšího oddílu na Slánsku, kterým byl SK Slaný, a to s důrazem na léta 1987–2000. Je zde popsán vznik a vývoj klubu, který přežil obě světové války, první a druhou republiku i komunistický režim až do roku 2000. V této části jsou uváděny zajímavé a leckdy pohnuté osudy hráčů, funkcionářů nebo mecenášů.

V další kapitole jsem se zaměřil na historii vojenského klubu Dukly Slaný. Snahou bylo popsat vznik a fungování tohoto vojenského oddílu a v neposlední řadě vztah vojáků k obyvatelstvu a naopak, zároveň i jeho přínos pro kulturní život ve Slaném.

Třetí kapitola vypovídá o již zaniklém Slavoji Slaný, který byl ve své době přirozeným rivalem SK Slaný a zjevně rozděloval sportovní příznivce na dvě poloviny.

Čtvrtá kapitola je věnována ženskému oddílu, který byl jedním z prvních u nás. Tento oddíl dosáhl za své krátké fungování mnoha úspěchů a zapsal se nesmazatelně do historie ženské kopané u nás.

Poslední kapitolu obsáhla historie malé kopané na Slánsku. Zcela jistě patří tato podoba fotbalu do této práce a zaslouží si popis svého rozkvětu.

V přílohách jsou uvedeny mezistátní zápasy SK Slaný, rozhovory s pamětníky a fotografie dokreslující bohatou historii slánské kopané.

Tato práce zachycuje autorovo bádání k březnu 2014.

2 Rozbor pramenů a literatury

2.1 Kritika pramenů

Základním pramenem pro zpracování tématu se stala kniha vydaná k 30. výročí založení sportovního klubu Slaný. K dispozici ji dal pan Jaroslav Janovský. Tento pramen vypovídá o počátcích a vzniku SK Slaný a pojednává také o Pálově poháru. Tento pramen je napsán, snad i pro nedostatek financí, velice stroze. Stručnost nahrazuje množstvím přiložených fotografií.

Dalším velice důležitým pramenem byly rozhovory s pamětníky. Hned několik jich se mnou spolupracovalo a všichni byli velice nápomocní a ochotní. Snažil jsem se za jejich pomoci poodhalit co nejširší možné období a to se, alespoň doufám, podařilo. Některé informace byly neúplné a leckdy zavádějící, ale dopomohly k dokončení této práce. Ve spoustě případů došlo k získání informací, na které už by se nikdy nemuselo přijít.

2.2 Kritika literatury

Stěžejní pro tuto práci jsou dvě publikace. První z nich je kniha vydaná k padesátému výročí fungování SK Slaný, tehdy Spartaku Slaný. Monografie byla limitována financemi, ale i přesto vzniklo dílo, které velice solidně mapovalo historii tohoto klubu. Dále je zde uvedena i historie Slavojů Slaný, která je ovšem neúplná. V několika sezónách chyběly základní informace o dění v nich, což bylo zřejmě způsobeno především střídáním funkcionářů. Publikace je jinak vhodně doplněna spoustou ilustrací, které dokreslují tehdejší dobu. Citace v této monografii chybí.

Druhou publikací, která je základem pro bakalářskou práci, je monografie vydaná k osmdesátému výročí založení klubu. Toto poslední vydání k historii slánské kopané navazuje na předešlou publikaci. Tato kniha je však bohatší a na informace pestřejší než ta předchozí. Byla totiž doplněna nejen o oněch dalších třicet let, ale hlavně o informace z tzv. "Zlaté kroniky", která mapovala historii SK Slaný až někdy do poloviny čtyřicátých let. V následujících letech bohužel opět zmizela. V knize je velice pěkně vytvořený seznam hráčů a předsedů oddílů. Bohužel i v této publikaci absolutně chybí jakékoliv citace.

Doplňující literaturou je kniha Slánské amazonky od Jaroslava Janovského, která popisuje působení žen ve slánské kopané. O malé kopané ve Slaném vypovídá kniha od Pavla Nepila, Historie organizovaného malého fotbalu ve Slaném.

3 SK Slaný

3.1 Vývoj klubu až do konce I. světové války

První zmínky o slánské hře v míč jsou známy kolem roku 1905. V té době však fotbal ještě nebyl sportem gentlemanů a tak ho nadšenci hráli tajně. První, byť neoficiální zápas, se odehrál mezi studenty Slaného a Libušína 13. srpna 1905 a slánští zvítězili 2:1.¹ Veškeré úsilí o založení oddílu kopané vyvrcholilo rokem 1907, kdy se SK Slaný začlenilo pod Český fotbalový svaz. Téměř okamžitě se začaly hrát přátelské zápasy.² Protivníky v těchto zápasech byly nejčastěji týmy z okolí. Tedy týmy z Kladna, z nich nejvýraznějším protivníkem bylo kladenské SK, Rakovník nebo Roudnice. Velký ohlas vzbudil zápas se Slávií Praha. Slávia tehdy platila za jeden z nejlepších evropských týmů. Slánští prohráli 2:7, což se dalo považovat za obrovský úspěch nově vzniklého klubu.

Následující rok se pokračovalo v přátelských zápasech s okolními týmy. Byl také sehrán druhý zápas se Slávií a Slaný prohrálo 0:5. Čtyři branky soupeře vstřelil legendární kanonýr Košek.³ Tento zápas byl odehrán na Hájích (místo kde dnes leží letní kino) a údajně ho navštívil rekordní počet diváků.⁴ Bohužel se nedochovala ani přibližná návštěva na utkání. Pro lepší představu diváckých návštěv v tomto roce, uvedu příklad. Roku 1908 sehrál výběr Čech přátelský zápas s Anglií a na tento zápas dorazilo čtyři tisíce diváků.⁵ Dá se tedy usoudit, že se návštěva, na slánský nově vzniklý klub, mohla pohybovat kolem tisíce diváků. V následujících letech se do začátku války odehrálo ještě několik zápasů. Za zmínku stojí především ten s kompletní Slávií Praha v roce 1910.

¹ DRAGOUN, Jarolím a VOKOUN, Jaroslav, 30 let sportovního klubu Slaný: [Oslavy třicetiletého trvání: 1907-1937], Slaný, 1937, s. 3.

² SATORANSKÝ, Jiří, 50 let kopané ve Slaném: 1907 – 1957, Praha, 1957, s. 12.

³ SATORANSKÝ, Jiří, pozn. 2, s. 12.

⁴ JANOVSKEÝ, Jaroslav a GRUNWALD, Antonín, 80 let kopané ve Slaném, Slaný, 1987, s. 7.

⁵ BARTUŇEK, Oldřich, KALÁT, Jaroslav, Se lvíčkem na prsou: 587 zápasů československé a české fotbalové reprezentace ve faktech a fotografiích, Praha, 1999, s. 15.

Slánští prohráli 13:0 a osmi góly se zaskvěl kdo jiný než Košek.⁶ Úspěchem v tomto roce byla alespoň porážka Unionu Žižkov 6:0, což byl na tehdejší dobu slušný počin. Union totiž již v té době platil za jeden z nejlepších klubů u nás. V té době se klub snažil získat pozemek, kde by mohl mít vlastní hřiště. Leč snahy byly marné a čekání na hřiště ještě pár let trvalo. Činnost klubu se značně snížila, jelikož hrát zápasy v cizím prostředí sebou neslo mnoho potíží.⁷ Jedním z největších a nejčastějších problémů byla doprava hráčů na zápasy, které se hrály na hřištích mimo Slaný. Klub neměl na zaplacení dopravy finance. Na zápasy tedy každý docházel jak šlo. Někdo běhal, někdo jezdil na kole či se sem tam zaplatila drožka.

Začátkem 1. světové války přestal klub logicky fungovat. Muži byli povoláváni na vojnu a neměl kdo nastupovat. Před svým odchodem do armády provedli Gustav Mišoň a Jaroslav Vokoun inventuru a uložili veškerý majetek.⁸ Je nanejvýš zajímavé, že konkurenční Slavoj pokračoval v činnosti ještě další dva roky. Válka ale nakonec dolehla na všechny. Velký počet členů a hráčů se z vojny už nikdy nevrátil.

Přes veškeré nástrahy a útrapy války, obnovil klub svou činnost v polovině roku 1917. Nutno dodat, že za obrovské pomoci slavojských. SK Slaný v té chvíli hrálo I. třídu kladenské župy.

3.2 Meziválečné období

S koncem 1. světové války a vznikem československého státu obnovuje na plno svou činnost i SK Slaný. Největší událostí v tomto roce bylo otevření nového vlastního hřiště na tzv. Martinicovém poli (dnes se říká tomuto místu „Na Střelnici“). Nové hřiště se slavnostně otevíralo zápasem s SK Smíchov, jenž v té době zdatně konkuroval pražským „S“. Slaný tento zápas vyhrálo 3:2.⁹

Téhož roku ještě na jaře, sehrálo Slaný několik zápasů. Za zmínku stojí především remíza 1:1 s AC Spartou, za kterou tehdy hrálo osm reprezentantů. V bráně Sparty stál tehdy Vlasta Burian.

⁶ SATORANSKÝ, Jiří, pozn. 2, s. 12.

⁷ JANOVSKEÝ, Jaroslav a GRUNWALD, Antonín, pozn. 4, s. 8.

⁷ DRAGOUN, Jarolím a VOKOUN, Jaroslav, pozn. 1, s. 6.

JANOVSKEÝ, Jaroslav a GRUNWALD, Antonín, pozn. 4, s. 8.

⁹ JANOVSKEÝ, Jaroslav a GRUNWALD, Antonín, pozn. 4, s. 9.

V následujícím roce byl postaven u hřiště klubový domek s bytem pro domovníka, který vybudoval stavitel Robert Ehrlich.¹⁰ Sehrál se také první mezinárodní zápas a to s celkem Sportiff Militair Francois z Francie. Slaný tento souboj vyhrálo 5:2.¹¹

Roku 1922 se k oslavám 15 let trvání klubu odehrálo utkání se Slávií Praha. Slávia vyhrála v kompletní sestavě 6:1 a tři branky vstřelil Vaník, v té době útočník Československé reprezentace. V těchto letech vyčnívá mezi slánskými hráči Gauč, který přišel z tehdy kvalitního Unionu Žižkov a Náessler, kterého získali slánští z věhlasnější Viktorie Žižkov.¹²

V dalších letech se Slaný prezentovalo velmi dobrými výsledky. V roce 1923 např. porazilo SK Kladno 6:1 a AC Spartu 3:1. V té době hrálo Kladno tzv. Středočeskou župu, jež byla považována za nejprestižnější soutěž u nás. O rok později dokonce Slaný porazilo, byť kombinovanou, pražskou Slávii v brance s Pláničkou 3:1¹³

Do roku 1926 se ve Slaném hrála I. B třída středočeská, což byla čtvrtá nejvyšší soutěž té doby. Nad touto soutěží byla I. A třída středočeská, středočeská divize a nejvyšší soutěží byla středočeská první liga.

Následně až do začátku 2. světové války se hrála střídavě I. B třída středočeská s I. A třídou středočeskou. V roce 1926 do Slaného přišel Ledvina, který později hájil branku Viktorie Žižkov a také pražské Sparty.¹⁴ O dva roky později odešel další ze slánských hráčů do věhlasného klubu. Byl jím Fait, který posílil pražskou Slávii.¹⁵ Tento hráč dokonce nakoukl do reprezentace, když 26.10.1930 nastoupil proti Maďarsku v přátelském utkání.¹⁶ První polovina třicátých let nebyla pro klub ideální. Důvodem byla světová hospodářská krize, která se dotkla všech odvětví a byla zažehnána až v polovině třicátých let. Slánský klub v této nelehké době sestoupil roku 1932 opět do I. B třídy středočeské a v ní setrvalo až do roku 1937. Během tohoto období hledalo SK Slaný svou tvář a omlazovalo kádr. Rok 1935 byl velice smutný, zemřel totiž dlouholetý předseda klubu František Vokurka.

O rok později se v I. B třídě středočeské, střetly oba dva slánské kluby. Ve vzájemných zápasech byl pokaždé lepší slánský SK avšak z prvního místa se nakonec ra-

¹⁰ SATORANSKÝ, Jiří, pozn. 2, s. 15.

¹¹ *Večerní České Slovo*, roč. 19, 1937, č. 148.

¹² JANOVSKEÝ, Jaroslav a GRUNWALD, Antonín, pozn. 4, s. 10.

¹³ JANOVSKEÝ, Jaroslav a GRUNWALD, Antonín, pozn. 4, s. 11.

¹⁴ JANOVSKEÝ, Jaroslav a GRUNWALD, Antonín, pozn. 4, s. 11.

¹⁵ SATORANSKÝ, Jiří, pozn. 2, s. 19.

¹⁶ ŠÁLEK, Zdeněk, *Slavné nohy*: českoslovenští fotbaloví reprezentanti, Praha, s. 45.

doval Slavoj Slaný.¹⁷ Poprvé v historii se tedy dostal Slavoj před svého městského rivala.

Následující sezónu se ale vrátil do Slaného jeho bývalý brankář Ledvina a to do funkce hlavního trenéra. Slánským se podařilo s 38 body vyhrát svou soutěž a postoupit po několika letech opět do I. A třídy středočeské. V době oslav třicátého výročí, tedy slánští postoupili potřetí v historii do třetí nejvyšší soutěže v zemi. Příslušnost v této soutěži si slánští udrželi i další sezónu.

Ročník 1938 – 39 však nebyl dohrán. Tragické události okolo Mnichovské dohody vrhly stín na celou republiku. Výjimkou nebyl samozřejmě ani sport, avšak slánský fotbal vytrval i v této nelehké době.

3.3 Druhá světová válka

Ač se Evropou hnala nacistická hrůza, fotbal vydržel. Lidé potřebovali zapomenout na starosti a strasti všedních dnů a kopaná k tomu byla přímo stvořená.

Hráči Slaného se této nelehké době postavili čelem! Přesto, že po půlce sezóny 1939 – 1940 měli pouhých 13 bodů a do druhé části vstupovali spíše s tím soutěž zachránit, na konci se jim povedl husarský kousek. Na jaře se mužstvo podivuhodně zvedlo a stalo se aspirantem na postup do středočeské divize. Rozhodující zápas o postup sehráli slánští s SK Vysočany na jeho hřišti. Zápasu přihlíželo vzhledem k deštivému počasí pouze 3500 diváků¹⁸ (v dnešní době normální návštěva i na leckterých ligových zápasech). Zápas rozhodl v 55. min. slánský útočník Šedivý a poslal tak svůj tým do druhé nejvyšší soutěže v zemi.

Pro první sezónu v divizi Slaný posílilo o bývalého reprezentanta a ligového hráče SK Kladno, Kloze. Bohužel jen na půl roku, následně totiž odešel do SK Slavoj Roudnice. Slánští měli v této sezóně velkou smůlu na zranění. Ošklivě se zranil například brankář Libovický, kterého kopl protihráč do zad. Gólman zápas dochytil, avšak večer se dostavily obtíže a musel na operaci, kde mu byla odebrána ledvina.¹⁹ Stejný úraz v té samé sezóně potkal druhého brankáře Pavlouska.

V soutěži startovala např. tato družstva: SK Nusle, SK Kralupy, Nuselský SK nebo AFK Union Žižkov. SK Slaný se zachránilo až posledním zápasem, kdy zdolalo Če-

¹⁷ DRAGOUN, Jarolím a VOKOUN, Jaroslav, pozn. 1, s. 23.

¹⁸ JANOVSKEÝ, Jaroslav a GRUNWALD, Antonín, pozn. 4, s. 16.

¹⁹ SATORANSKÝ, Jiří, pozn. 2, s. 30.

chii Karlín 4:1.²⁰ Návštěvy fotbalových utkání byly pozoruhodné. Např. zápasu s SK Nusle, jež se odehrál na pražské Slávii, přihlíželo 25 tisíc diváků²¹. Utkání s týmem SK Kralupy vidělo na slánském hřišti 5 tisíc diváků. Je třeba si uvědomit, že Slaný v té době mělo zhruba 10 000 obyvatel.

Druhá sezóna ve středočeské divizi byla obdobou té první. Slaný sice posílilo např. o skvělého střelce Asníka, jenž přišel ze Slavojů Slaný, či Holého z SK Nusle, ale zachraňovat se muselo opět až v posledním utkání.²² V něm hostilo Nuselský SK a prohrávalo již 0:3. Zápas však nakonec zvládlo a otočilo ve svůj prospěch 8:3.

Sezóna snů, tak by se dal charakterizovat ročník 1942/43. Slánští se od začátku až do konce sezóny rvali o první příčku, která zaručovala postup do nejvyšší soutěže. Rozhodujícím se stalo utkání o první místo s Viktorií Žižkov, jež se odehrávalo před zraky 12 000 diváků ve Strašnicích.²³ Slánští nejprve prohrávali 2:0, aby obrátili vývoj ve svůj prospěch na 2:3. Zápas ale nakonec po bojovném výkonu prohráli 5:3 a v soutěži se umístili na 2. místě právě za žižkovskou Viktorii.²⁴ O tehdejší kvalitní úrovni soutěže vypovídalo i to, že v ostatních týmech se objevovali současní, či budoucí reprezentanti. Např. Václav Jíra, Jiří Zmatlík, Jaroslav Vejvoda a jiní.

Do konce války se odehrála již jen jedna celá sezóna. V té si slánští udrželi divizní příslušnost, ale do bojů o postup nezasáhli. Ročník 1944/45 se uskutečnil pouze na podzim, kde se Slaný umístuje na 8. místě ze 14 mužstev. Díky příznivému vývoji války jde fotbal stranou, někteří z slánských členů se aktivně zapojují do povstání. Bývalý hráč SK Kladno a chvíli také hráč Slaného Kloz, dokonce umírá 13. června na následky zranění nohy, které utrpěl 7. května při boji o muniční sklad u Hříškova.²⁵

Hřiště SK Slaný slouží na konci války jako parkoviště ruských tanků a tak není kde hrát.

3.4 Poválečná historie až do roku 1987

V roce 1945 se hrál jen tzv. Český pohár. Vcelku logicky, jelikož po válce nebylo mnoho klubů, které by byly schopny odehrát celou ligovou soutěž. Jedinou hranou sou-

²⁰ SATORANSKÝ, Jiří, pozn. 2, s. 32.

²¹ JANOVSKEÝ, Jaroslav a GRUNWALD, Antonín, pozn. 4, s. 16.

²² SATORANSKÝ, Jiří, pozn. 2, s. 32.

²³ SATORANSKÝ, Jiří, pozn. 2, s. 34.

²⁴ SATORANSKÝ, Jiří, pozn. 2, s. 34.

²⁵ František Kloz. *Kladno minulé* [online]. ©2012 [cit. 2012-20-12]. Dostupné z: <http://kladnominule.cz/osobnosti/frantisek-kloz>

těží byl tedy Český pohár, který se odehrál turnajovým způsobem a týmy do něj byly nasazovány podle umístění v posledním řádném ročníku.

V tomto poháru dosahují slánští velkého úspěchu, když vypadávají až v semifinále s pražskou Slávií. Tehdy za ni nastoupil Bican, Kopecký, Bradáč či Hemele. Utkání se odehrálo na hřišti Slavoj Slaný a skončilo výsledkem 1:9. Traduje se, že spousta diváků se na zápas nedostala.²⁶

Od roku 1946 se obnovují mistrovské soutěže a začalo se tam, kde se skončilo. SK Slaný tedy hrálo znovu středočeskou divizi. K této sezóně je známo jen to, že se mužstvo v poklidu udrželo v soutěži.²⁷ Ke 40. výročí založení klubu se sehrály hned tři mezistátní utkání. S F.C. Wien (0:0), Wacker Wien (1:3) a Wislou Krakov (0:4).²⁸

Po převzetí moci komunisty ve státě se přeorganizovávají i fotbalové soutěže. Mění se také názvy klubů a jejich vedení. Slánské mužstvo nebylo výjimkou. SK Slaný je přiřčleněné k dopravnímu závodu ČSAD a je přejmenováno na ZSJ Železničáři Slaný.²⁹ Jednalo se tedy o první a největší jednotu na Slánsku. Do čela byl dosazen pan Hrnčíř.

Slánští jsou od tohoto roku umístěni do celostátní zemské ligy, tedy bývalé divize. Stále se tedy ve Slaném hrála druhá nejvyšší soutěž. Za soupeře mají Železničáři například ČSSZ Písek, VSJ Slovan Plzeň, Slavia Karlovy Vary, SK České Budějovice, KZ Rakovník, Dynamo Slavia B či SONP Kladno B.³⁰

Sezóna 1950/51 přináší mnoho změn. Slánští Železničáři se sloučili s ČKD Slaný, tedy bývalým Slavojem Slaný a vzniká ČKD Slaný. Opět došlo k reorganizaci soutěží a díky tomu je slánský klub přesunut bez důvodu o soutěž níž. To platilo až od příští sezóny, ale v ročníku 50/51 díky tomu vlastně nebylo o co hrát.

Byť se slánští ocitli o soutěž níž, přišel před podzimní částí na pozici trenéra bývalý reprezentant Josef Košťálek, který měl velkou zásluhu na zlepšení výsledků.³¹ Klub se i díky tomu udržel v krajském přeboru.

S novou sezónou přichází i další ze zásahů komunistické moci. Každý tělovýchovný či sportovní celek se musel přiřčlenit k nějakému místnímu závodu. Tak se ze

²⁶ JANOVSKEÝ, Jaroslav a GRUNWALD, Antonín, pozn. 4, s. 18.

²⁷ SATORANSKÝ, Jiří, pozn. 2, s. 38.

²⁸ SATORANSKÝ, Jiří, pozn. 2, s. 6.

²⁹ SATORANSKÝ, Jiří, pozn. 2, s. 7.

³⁰ SATORANSKÝ, Jiří, pozn. 2, 39.

³¹ SATORANSKÝ, Jiří, pozn. 2, 42.

Sokolu ČKD Slaný stal Spartak Slaný.³² Stejně tak se třeba z pražské Slávie Praha stalo Dynamo Praha a pražská Sparta změnila název na Spartak Praha Sokolovo. To samé se dělo po celé zemi. K takovému přejmenování došlo i u ATK Praha a to na ÚDA Praha (později Dukla Praha). Právě ÚDA Praha zavítala v této sezóně na hřiště slánského Spartaku, kde v čele se současnými či budoucími reprezentanty Pluskalem, Masopus-tem, Borovičkou, Hemelem a dalšími zvítězila 6:0.

Sezóna 1954 znamená další reorganizaci soutěže. Mezi II. ligou a krajským přeborem se totiž vytváří divize. Slánští se do této včleněné soutěže bohužel pro další sezónu neprobojovali a byli tedy odsouzeni k tomu, hrát až čtvrtou nejnižší soutěž. Propad bohužel pokračuje dál. Následující ročník Spartak nezvládl a sestoupil do krajské soutěže. Sestupná tendence skončila až v následující sezóně, kdy se klub v poklidu udržel. A v roce 1957, tedy při 50. výročí založení klubu, dokonce Slaný postoupilo zpět do krajského přeboru. To vše i přesto, že se hrálo při další reorganizaci tříkolově, tedy jaro, podzim a jaro 1958.³³

Aby se to nepletlo, v roce 1959 se slánský oddíl opět přejmenovává a to na TJ ČKD Slaný. Je to názorná ukázka komunistické zvučely. Zde si je potřeba vysvětlit jak a proč k reorganizacím docházelo. Po konci války řídil československý fotbal Československý fotbalový svaz a to do roku 1948. Po únorovém převratu a tzv. sjednocení tělovýchovy se musel svaz přejmenovat na Fotbalový odbor Československé obce sokolské. To trvalo do roku 1952, kdy se nejvyšším orgánem stala Sekce kopané při Státním výboru pro tělesnou výchovu a sport, ve zkratce tedy SVTVS.³⁴ Na delší dobu poslední změna v nejvyšším orgánu přišla v roce 1957, kdy se stal vrcholným orgánem Československý svaz tělesné výchovy(ČSTV).³⁵ Tento orgán také rozhodoval o změně názvu slánského oddílu na TJ ČKD Slaný.

Počátkem šedesátých let, se TJ ČKD Slaný utkává často o postup do vyšší soutěže s Duklou Slaný. Klub složený z vojáků vznikl v roce 1953 jako PDA Slaný a později se přejmenovává na Duklu Slaný nebo VTJ Slaný.³⁶ V ročníku 62–63 se slánští fotbalisté dostali do krajského přeboru (třetí nejvyšší soutěž). Sezóna 64–65 však přináší již kolikátou reorganizaci soutěží. Je vytvořena divize, do které se slánští jen těsně neprobo-

³² SATORANSKÝ, Jiří, pozn. 2, 43.

³³ JANOVSKEÝ, Jaroslav a GRUNWALD, Antonín, pozn. 4, s. 25.

³⁴ PICEK, Lukáš, *Počátky fotbalu u nás*, Brno, 2007, s. 15.

³⁵ JEŘÁBEK, Luboš, *Český a československý fotbal – lexikon osobností a klubů*, Praha, 2007, s. 35.

³⁶ JANOVSKEÝ, Jaroslav a GRUNWALD, Antonín, pozn. 4, s. 64.

jovali a tak pro další sezóny zůstali v krajském přeboru (nyní až čtvrtá nejvyšší soutěž). Další ranou pro klub je nucené přestěhování stadionu na travnaté hřiště Za nádražím, byť jen na přechodné období.³⁷ Problémy s tímto nuceným stěhováním byly spojeny hlavně s menšími návštěvami diváků na stadionu Za nádražím.

Rok 1967 byl ve znamení oslav šedesátého výročí založení klubu. Na oslavy dorazili internacionálové Slávie a Sparty a sehráli exhibiční zápas.³⁸ Ten samý rok byl dokonce založen i ženský fotbalový oddíl, ale o tom v jiné kapitole. Vše bylo o rok později korunováno postupem do divize (třetí nejvyšší soutěž), kde se oddíl udržel po tři sezóny.³⁹

Od sezóny 1972 – 73 hraje TJ ČKD Slaný opět pouze krajský přebor. Na návrat do divize mohlo hráčsky oslabené mužstvo jen těžko pomyslet. Několik hráčů základní sestavy buď odešlo do jiných klubů nebo nebylo schopno díky zraněním hrát. Krajský přebor se hrál až do sezóny 1976 – 77, kdy došlo na další reorganizaci soutěže. Díky tomuto zásahu sestoupilo tuto sezónu sedm týmů.⁴⁰ Slánští fotbalisté skončili pátí od konce a v roce sedmdesátého výročí založení klubu sestoupili do A. třídy.

Tato skutečnost však nezamezila velkolepě provedeným oslavám 70. výročí klubu. Na stadionu Na Střelnici se představily ligové týmy jako Plzeň či Viktoria Žižkov. Plzeňský klub v tomto roce vedl dnes legendární trenér Tomáš Pospíchal.

Následující sezóna nebyla význačná ani snad výkony týmu, jako tím, že se musel oddíl po necelých šedesáti letech vystěhovat ze stadionu Na Střelnici. Hřiště muselo ustoupit nové výstavbě (dnes na jeho místě stojí domov důchodců) a klub se stěhoval na hrací plochu Za nádražím. Jelikož hřiště Za nádražím nebylo zcela ideální (atletická dráha kolem hrací plochy), byli slánští činovníci ujisti, že bude co nejdříve vystavěn odpovídající stadion.⁴¹

Přes tyto peripetie slánští fotbalisté zabrali a po dvou sezónách vybojovali opět krajský přebor. V něm měli hned následující rok velice blízko k postupu do divize, avšak závěr nezvládli a zůstali před branami této soutěže. V následující sezóně skončilo ČKD Slaný na 5. místě. Nejvíce se o toto solidní umístění zasloužili Sýkora s Říhou, kteří dohromady nastříleli 19 branek.

³⁷ JANOVSKEÝ, Jaroslav a GRUNWALD, Antonín, pozn. 4, s. 27.

³⁸ JANOVSKEÝ, Jaroslav a GRUNWALD, Antonín, pozn. 4, s. 29.

³⁹ JANOVSKEÝ, Jaroslav a GRUNWALD, Antonín, pozn. 4, s. 30.

⁴⁰ JANOVSKEÝ, Jaroslav a GRUNWALD, Antonín, pozn. 4, s. 35.

⁴¹ JANOVSKEÝ, Jaroslav a GRUNWALD, Antonín, pozn. 4, s. 36.

Právě tito dva hráči přestupují po sezóně do druholigového Rakovníka. Pro klub to znamenalo velké oslabení, přesto ale následující ročník skončilo Slaný na solidním 8. místě.

Ročník 82–83 se nesl ve znamení rozšíření krajského přeboru na 28 týmů a to do dvou skupin.⁴² Za zmínku stojí, že slánští vyhráli v tomto ročníku soutěž slušnosti.⁴³

O jednu příčku výše se umístilo TJ ČKD Slaný o rok později. V tomto ročníku došlo také k jedné vcelku úsměvné události, která je velice hezky popsána v knize 80 let kopané ve Slaném. Dovolím si zde doslovně citovat:“ Ve Slaném se hrál soutěžní zápas krajského přeboru s Kaučukem Kralupy. Rozhodčí Kaše v něm odpískal pokutový kop proti Kralupům. Hráči Kralup opouštěli pokutové území. Rozhodčí Kaše kráčel do pokutového území, podíval se na hodinky a odpískal konec utkání. Pokutový kop se nekonal a utkání skončilo 2:2.⁴⁴ Situace v dnešní době prakticky nepředstavitelná. Kdyby toto předvedl jakýkoliv rozhodčí třeba v Turecku, může si být jistý, že bez následků nevyvázne. Následné tři sezóny byly nevalné úrovně. Za zmínku stojí jen otevření nového fotbalového stánku v roce 1986.

3.5 Historie klubu mezi léty 1987–2000

3.5.1 Sezóna 1986/1987

Tato sezóna je pro slánský klub výjimečná. V tomto roce je to totiž 80 let, co TJ ČKD Slaný, dříve SK Slaný, vznikl. Představitelé Slaného v čele se svým předsedou Karlem Hájkem ml. připravili velkolepé oslavy. Jedním z hlavních bodů bylo vystoupení Josefa Masopusta, v té době trenéra československých reprezentantů.⁴⁵ Josef Masopust dokonce přivezl ukázat trofej pro nejlepšího fotbalistu světa z roku 1962.

V květnu tohoto roku mohli slánští příznivci vidět dokonce utkání mezi starými pány ČKD Slaný a Amforou. Za mužstvo Amfory již tehdy startovali známí umělci jako Petr Novotný, František Ringo Čech, Roman Skamene, Karel Šíp, Oldřich Říha či Milan Drobný.⁴⁶ Další víkend následovaly zápasy bývalých hráček ČKD Slaný se ženami Švermova a hlavně mezistátní přátelský zápas mužů, mezi ČKD Slaný a Brandenburg z NDR. Koncem června se uzavřely oslavy slavnostní členskou schůzí, kde vystoupil p.

⁴² JANOVSKEÝ, Jaroslav a GRUNWALD, Antonín, pozn. 4, s. 39.

⁴³ JANOVSKEÝ, Jaroslav a GRUNWALD, Antonín, pozn. 4, s. 40.

⁴⁴ JANOVSKEÝ, Jaroslav a GRUNWALD, Antonín, pozn. 4, s. 41.

⁴⁵ *Jm80* [online]. [vid. 20. 3. 2014]. Dostupné z:

http://www.jm80.cz/cs/josef_masopust/

⁴⁶ JANOVSKEÝ, Jaroslav: Zvací plakát, 1987, nepublikováno, archiv autora.

Jaroslav Janovský a přednesl projev, který trval neuvěřitelné tři hodiny. Třešničkou na dortu bylo hned druhý den utkání mužů ČKD Slaný proti internacionálům Slávie Praha.⁴⁷ Za ty nastoupili například Miroslav Pauřík, Dušan Herda nebo Karel Nachtman. Na jejich lavičce stál dokonce pan Josef Bican.

Tímto skončily velkolepé oslavy k 80. výročí založení klubu. Pro zajímavost jen doplním, že byly vydány k tomuto datu almanachy a odznaky v ceně 22 500,-Kč.

Abychom nezapomněli na vývoj a jakýsi souhrn této sezóny, připomeňme si, jak si v tomto ročníku A-muži vedli. Po polovině soutěže se mužstvo drželo na solidním 4. místě, s minimální ztrátou na prvního. Tím byly kladenské Kročehlavy, které si nejvyšší příčku pohlídaly i na jaře a postoupily do divize.

Zajímavostí je také již několikátá reorganizace soutěží, kdy se vytváří jeden krajský přebor a dvě krajské soutěže, což platí až pro ročník 1987/1988. Znamená to ale, že je třeba se v tomto ročníku umístit do 7. místa, aby se krajský přebor zachránil. Jedna z mnoha dalších reorganizací našťastí slánské nemusela mrzet, protože se v nejlepší sedmičce v poklidu udrželi.

3.5.2 Sezóna 1987/1988

V nově vytvořeném a jediném středočeském krajském přeboru, mělo SK Slaný spousty nových soupeřů. Namátkou lze vybrat třeba Kolín, Odolenu Vodou, Zápy, ale také Český Brod Týnec nebo Milín. V průběhu roku se stává předsedou Slaného pan Jaroslav Richter. Dále se toho bohužel mnoho nedochovalo, ve Slaném v této době nevycházel regionální tisk a ani se nedochovaly žádné materiály či soupisy klubu. Co ale víme je, že na konci sezóny patřila Slanému 10. pozice. S 27 body a skóre 34:54 to nebyla žádná sláva, avšak soutěž se udržela i pro další ročník.⁴⁸

3.5.3 Sezóna 1988/1989

S cílem alespoň udržet krajský přebor se hráči Slaného vrhli do nového ročníku. To se jim ale bohužel nespěnilo. Od začátku soutěže nepředváděli výkony, na které byli diváci ve Slaném zvyklí. Takové prohry jako byla s Rudnou, která vedla soutěž a nakonec postoupila výš, se daly ještě pochopit. Ovšem přicházely jiné porážky, které nakonec znamenaly sestup do krajské soutěže. Ani porážky konkurentů v boji o záchranu

⁴⁷ JANOVSKÝ, Jaroslav, pozn. 46.

⁴⁸ KURILLA, Doďo: *Tabulka ročníku 1987/1988*, 1988, nepublikováno, archiv autora.

nepomohly. Byť odjel ze Slaného třeba takový Týnec s porážkou 4:1 nebo Klecany 3:1, nebylo to nic platné.

A tak na konci ročníku patřilo ČKD 14. místo. Kdyby bylo vše při starém, sestupovaly by pouze dva týmy, ale jak už to tak u slánského týmu bývá, přišla reorganizace soutěže. Sestup tedy stihl i Slaný. Přeci jen 20 bodů za celou soutěž je hodně málo.

3.5.4 Sezóna 1989/1990

Velké zklamání zavládlo ve slánském klubu, vždyť krajský přebor se zde hrál skoro deset let. Nebylo to ani tak moc dávno, kdy se zde kopávala dokonce i divize. Ve Slaném se však nevzdávali a první myšlenky směřovali k návratu do krajského přeboru. První polovina soutěže se Slanému částečně vydařila. Po polovině soutěže bylo ČKD na dohled horních pater, když mělo na kontě 14 bodů. Při vyrovnanosti tabulky však bylo podobně blízko i ke spodní části tabulky. Připomeňme si, že se stále hrálo dvoubodovým systémem.

Po pauze odstartovala zimní příprava a slánští hráči z ČKD přivázejí solidní třetí místo z turnaje v Lounech. Před nimi skončili slánští vojáci a rezerva Chomutova. Bohužel se vážně zranil na turnaji Charvát, na kterého se hodně spoléhalo.

Listopadová revoluce přinesla změny ve společnosti, ale menší změny i v klubu. Od následujícího roku je totiž předsedou zvolen Jan Pánek. Jinak ale klub fungoval nadále stejně a stále pod křídly TJ ČKD.

Ve svobodné zemi započala jarní část soutěže a slánští si opět vedli velice slušně. Útok na přední příčky, či postupové místo, vzal sice za své po prvních čtyřech zápasech na jaře, ale následně hráči vzchopili a kromě prohry v Čelákovících už neprohráli jediný zápas.⁴⁹ Ani solidní závěr nemohl stačit na lepší než čtvrté místo. Hlavně ztráty z domácího prostředí bolely. Především prohry doma s Boleslaví a Novo Kladnem. V soutěži mělo ČKD třetí nejlepší útok. Naproti tomu druhou nejhorší obranu, což je dosti paradoxní, vzhledem ke konečné čtvrté příčce.

3.5.5 Sezóna 1990/1991

Do tohoto ročníku vstupovalo ČKD Slaný s jasným cílem vrátit se opět do krajského přeboru. První dva zápasy sezóny moc nenasvědčovaly tomu, že by měl být tým Slaného aspirantem na postup. V prvním kole sice ČKD zvítězilo, ale ve druhém neče-

⁴⁹ JANOVSKEÝ, Jaroslav: *Hodnocení jarní sezóny*, 1990, nepublikováno, archiv autora.

kaně padlo na hřišti Družce. Jakoby ale toto zaváhání tým nabudilo a následující tři zápasy slánští vyhráli a to s uctivým skóre 12:1.⁵⁰

Tuto úspěšnou mini sérii utnula až Bělá p. Bezdězem. Zápas, který se hrál na škvárovém povrchu, Slanému nevyšel, byť je nutné dodat, že soupeř vyhrál po zásluze.⁵¹ Od této chvíle až do konce podzimní části, ale slánští fotbalisté nepoznali hořkost porážky. Navíc v 10. kole sehrál slánský tým zápas o první místo s celkem Slovanu Kladno. V nervy drásajícím utkání vyhrálo slánské ČKD 4:3, když vstřelil dvě branky Schagerer a rozhodující branku dal v 85. minutě Kohout.⁵²

I přes tuto výhru Slaný po podzimní části soutěž nevede. Je na 2. místě právě za Slovanem Kladno, na který ztrácí jeden bod. V polovině sezóny bohužel odcházejí vojáci Kaštiak, Schwendt a Ruta, kteří zde končí službu a vracejí se na Slovensko.⁵³ I přes tyto odchody zvládalo mužstvo jarní část výborně. Sbíralo body jako na běžícím páse a propracovávalo se pomalu, ale jistě na první příčku.

Důležitým momentem bylo vyhrané domácí utkání s Novo Kladnem, které ČKD vyhrálo brankou Müllera. Od tohoto zápasu před sebe slánský oddíl již nikoho nepustil. Kolo před koncem se tedy ČKD Slaný stalo jasným vítězem a vykopalo postup do krajského přeboru. Nejvíce se o postup zasloužili hráči: Schagerer, Císař, Wolhmuth, Dušička, Bradáč, Kučera, Charvát, Kelner, Müller, Kohout, Rozenský, Ruta, Dudáček, Říha, Stahl M., Novák a Schvendt.⁵⁴

ČKD zvítězilo ve čtrnáctičlenné krajské soutěži s 37 body a skóre 62:24.⁵⁵ Nejlepším střelcem týmu byl Schagerer s dvanácti brankami a trenérem byl p. Zdeněk Sábl.

3.5.6 Sezóna 1991/1992

To nejdůležitější v této sezóně se stalo hned na jejím počátku. TJ ČKD se dostala do kritické situace a měla dluhy okolo 2,5 milionu Kčs.⁵⁶ Na 15.7. 1991 byla tedy svolána valná hromada, kde se ustanovil nový subjekt a to SK Slaný ČKD. Tímto krokem

⁵⁰ JANOVSKEÝ, Jaroslav: *Referát k zápasu z 18.8.1990*, 1990, nepublikováno, archiv autora.

⁵¹ JANOVSKEÝ, Jaroslav: *Referát k zápasu z 23.9.1990*, 1990, nepublikováno, archiv autora.

⁵² JANOVSKEÝ, Jaroslav: *Referát k zápasu z 20.10.1990*, 1990, nepublikováno, archiv autora.

⁵³ JANOVSKEÝ, Jaroslav: *Referát k zápasu z 10.11.1990*, 1990, nepublikováno, archiv autora.

⁵⁴ JANOVSKEÝ, Jaroslav: *Hodnocení sezóny 1990/1991*, 1991, nepublikováno, archiv autora.

⁵⁵ KURILLA, Dořo: *Tabulka ročníku 1990/1991*, 1991, nepublikováno, archiv autora.

⁵⁶ Slánský list, 1991, roč. 1, č. 2.

se slánské SK opět osamostatnilo a získalo právní subjektivitu. Při hlasování bylo přítomno 76 členů, z toho pro bylo 68 členů, proti čtyři a čtyři se zdrželi hlasování.⁵⁷ Po mnoha letech se tedy SK vrátilo ke svému původnímu názvu s dodatkem ČKD.

Do nové sezóny tedy vstupuje již SK Slaný ČKD a nezačíná ideálně. Na hřišti týmu Červené Pečky totiž prohrává 2:1, když jediný gól vstřelil nováček ve slánském dresu Svoboda. Následující zápasy se však slánští fotbalisté zlepšovali a v polovině ročníku hráli vcelku klidný střed tabulky. Pět výher, šest remíz a čtyři porážky, znamenaly 16 bodů a osmou příčku z šestnácti účastníků.⁵⁸ Pohodu v týmu demonstrovali slánští v posledním podzimním kole, kdy porazili Dobřejovice 2:0.⁵⁹

Od počátku jarní sezóny se začíná proslýchat, že se jedná o spojení SK Slaný ČKD s VTJ Slaný. Situace tomu nasvědčovala. Vojáci měli problémy jak s klesajícím přílivem kvalitních fotbalistů, tak s financemi. Naproti tomu SK Slaný se do spojení příliš nehrne. Prakticky jediným hybným momentem a vlastně tím nejdůležitějším, se stává touha vytvořit ve Slaném jeden velký a silný klub, který by hrál alespoň divizní soutěž.

Tato jednání a dohady na veřejnosti vnášejí do týmu určitou nejistotu a na výsledcích je to znát. Slánské SK uhraje na jaře jen 11 bodů za pět výher a jednu remízu. Končí sezónu na 12. místě a je pouhé dva body od sestupu.⁶⁰ Tento nedobrá výsledek však nemusel SK Slaný tolik mrzet. Dlouho probíraná fúze se zdařila, když ji většina členů z obou klubů odhlasovala. Do další sezóny tedy oddíl nastoupí pod názvem SK Slaný VTJ.

3.5.7 Sezóna 1992/1993

Spojením vojáků se slánským SK vznikaly i určité potíže. Najednou v klubu bylo více jak šedesát hráčů a řešilo se co s tímto problémem dělat. Vznikla tedy hned tři družstva. V historii SK to bylo poprvé, kdy měl oddíl tři družstva mužů. Po slánském VTJ se zdědila divize, kterou hrál A-tým. Rezerva nově utvořeného subjektu hrála oblastní přebor a třetí C-tým hrál přebor okresní. Cíl A - týmu před sezónou, byl udržet se v klidném středu tabulky.

⁵⁷ JANOVSKEÝ, Jaroslav: *Zápis z valné hromady v roce 1991*, 1991, nepublikováno, archiv autora.

⁵⁸ JANOVSKEÝ, Jaroslav: *Závěrečná podzimní tabulka sezóny 1991/1992*, 1991, nepublikováno, archiv autora.

⁵⁹ JANOVSKEÝ, Jaroslav, pozn. 58.

⁶⁰ JANOVSKEÝ, Jaroslav: *Závěrečná tabulka sezóny 1991/1992*, 1991, nepublikováno, archiv autora.

Hned v prvním zápase divize hráli slánští vyrovnaný duel s favoritem soutěže Ústím n. Labem, avšak na jeho hřišti prohráli 1:0.⁶¹ Následovaly zápasy, kdy hráči Slaného sebrali body favoritům soutěže. Remíza na hřišti Neštěmic nebo domácí remíza s Rakovníkem se mezi tyto zápasy určitě počítá. První výhra přišla v 6. kole, kdy se vyhrálo nad Královým Dvorem 3:2. Jedinou výhrou na cizím hřišti do poloviny soutěže, byla výhra 2:4 s SK Smíchov.⁶² A-tým tedy uhrál za podzim 11 bodů, čímž se drží těsně nad sestupovými příčkami.

Na jaře Slaný zabralo hlavně v domácím prostředí, kde podlehl jen favoritům soutěže Ústí n. Labem a Neštěmicím shodně 3:4.⁶³ Jinak byl domácí stadion nedobytnou tvrzí. Naopak na venkovních hřištích byly výkony přímo tristní. V Rakovníku prohra 4:1, s posledními Kročehlavy prohra 2:1, ostudný výsledek 5:1 s Brozany a dokonce prohra v Žatci 6:2.⁶⁴ Všechny tyto výsledky stačily na konečné 13. místo, kdy od sestupových příček dělily Slaný jen tři body.

Klub však splnil cíl a divizní soutěž pro tento ročník zachránil. Hlavním trenérem A-mužů byl legendární Josef Knespl a jeho asistentem Zdeněk Sábl.⁶⁵ To samé se bohužel nepodařilo B-týmu, který oblastní soutěž neudržel a sestoupil do A. třídy. A-mužstvo táhli svými výkony hlavně Schagerer a Charvát. Divize stála slánské funkcionáře v průměru jeden milion korun.⁶⁶ To se zdá být obdivuhodné, jelikož jiné kluby pracovaly i s rozpočtem okolo tří milionů na sezónu. Nejen od sponzorů ale sháněli peníze z výboru peníze. Dne 30. dubna uspořádali dokonce předmájovou taneční zábavu pro veřejnost.

3.5.8 Sezóna 1993/1994

Trenéry nadále zůstávali Josef Knespl a Zdeněk Sábl. Kádr se však hodně změnil. Po sloučení s VTJ Slaný se ocitlo v klubu mnoho vojáků a ti po skončení ročníku odcházeli do civilu. Tzv. C-tým byl tedy rozpuštěn, hlavně díky nedostatku hráčů. Další roli ve zrušení třetího týmu mužů sehrály finance.

Před vypuknutím nového ročníku se sehrály na stadionu SK dva opravdu velké zápasy. V tom prvním nastoupilo domácí divizní mužstvo proti bývalým hráčům VTJ

⁶¹ KURILLA, Dod'o: *Tabulka ročníku 1992/1993*, 1991, nepublikováno, archiv autora.

⁶² KURILLA, Dod'o, pozn. 61.

⁶³ Slánské listy, 1993, roč. 1, č. 4.

⁶⁴ KURILLA, Dod'o, pozn. 61.

⁶⁵ Slánské listy, 1993, roč. 1, č. 15.

⁶⁶ Slánské listy, 1993, roč. 1, č. 16.

Slaný, kteří oblékali v tu chvíli ligové dresy. Ve druhém zápase se představili staří páni SK Slaný a Dukly Slaný. Za Duklu nastoupili hráči, kteří si získali slávu v polovině šedesátých let, když hráli za Duklu II. ligu. Mezi jinými třeba Feřtek, Jarolímek, Stehlík, Mareš a jiní.⁶⁷ První zmiňovaný zápas skončil 6:2 pro Duklu a utkání starých pánů 2:2.

Zpět ale k zápasům divizního celku. Na podzim si slánští borci vedli velice dobře. Zdolali například silné Brozany či Českou Lípu shodně 2:1 a dokonce deklasovali Jirkov na jeho hřiště 6:1. S patnácti body na kontě a 7. místem v tabulce byli všichni nadmíru spokojeni. Spokojen byl i trenér Knespl, který po podzimu ve funkci hlavního trenéra skončil a předal žezlo mladšímu.⁶⁸

Tím se stal Petr Kejkrt, kterého kdysi pan Knespl vedl. Z týmu v zimní pauze odešli střelec Rolný do ligového Kladna, Pšenička do Rakovníka, Procházka do Žatce a Cimrman do Poldi Kladno.⁶⁹ Veškerou činnost klubu, však ochromila nečekaná událost. V lednu na soustředění A a B muže, zemřel předseda oddílu Jan Pánek. Tato tragická událost samozřejmě zasáhla celé Slánsko.

V činnosti klub pokračoval dále, byť se na něm tato nešťastná událost podepsala. Slánští na jaře formu nenašli a s konečným 13. místem museli být navýsost spokojeni. Soutěž se podařila zachránit i B-mužstvu a tak se dalo hovořit o úspěchu. Strůjcem záchrany v soutěži byl hlavně opět Schagerer s výborně chytajícím Šprochem. Na podzim ještě vydatně pomáhal Rolný.

3.5.9 Sezóna 1994/1995

Tímto ročníkem se započíná tzv. tříbodový systém, kdy tým obdrží za výhru tři body a za remízu jeden bod. Do nové sezóny se vstupovalo s čistým štítem a novými hráči. Opět totiž odešli do civilu někteří vojáci a přišli noví. V přátelských zápasech se představili například brankář Pudil z Kročehlav, Trlica z Děčína, Salivar z Vyšehradu nebo bratři Šimrové z Vršovic.⁷⁰ To je namátkou výběr pár hráčů z mnoha příchozích vojáků. Sestavování nového mužstva mělo za následek nedobré výsledky v přípravných zápasech.

Vstup s obměněným kádrem do mistrovské sezóny však vyšel velice dobře. SK Slaný VTJ porazilo v prvním zápase na domácím hřišti Meteor Praha 3:1, když se trefili

⁶⁷ Slánské listy, 1993, roč. 1, č. 19.

⁶⁸ Slánské listy, 1993, roč. 1, č. 21.

⁶⁹ Slánské listy, 1994, roč. 2, č. 1.

⁷⁰ JANOVSKEJ, Jaroslav: *Referát k zápasu z 13.7.1994*, 1994, nepublikováno, archiv autora.

vojáci Pleštil a Trlica.⁷¹ Následně si slánští hráči nevedli až tak špatně a po devíti odehraných kolech jim patřila s 11 body desátá příčka. Bohužel do konce podzimu vyhráli jen jednou a první polovinu uzavřeli ostudným debaklem 5:0 na hřišti SK Smíchov.⁷² Tyto výkony stačily na 12. místo po podzimu a do druhé půlky ročníku neměl klub hezké vyhlídky.

Ke konci roku, kdy byla reprezentační pauza, pozvala si pražská Sparta k přípravnému utkání překvapivě SK Slaný VTJ. V zápase naskočili prakticky všichni hráči základní sestavy Sparty, v čele s Nedvědem, Němcem, Horňákem, Novotným či Kostelníkem.⁷³ Ze slánského týmu chyběl pouze zraněný Schagerer. Zápas samotný byl samozřejmě v režii Sparty, ale poločas byl jen 1:0 pro hráče hrající v rudých dresech. Druhý poločas už byl ale o něčem jiném a Sparta nakonec porazila Slaný 7:0.⁷⁴ I přesto to byl pro hráče ohromný zážitek a pro klub i město velká reklama.

Jinak se ale nad Slaným stahovala pozvolna mračna. Opět odcházeli hráči základní sestavy, kteří končili službu. Své působení na trenérské lavičce Slaného ukončil také Petr Kejkrt, kterého nahradil Miloš Kropáč.⁷⁵ Trenér Kropáč byl zároveň i trenérem reprezentace do 16 let. Bohužel však ani tyto změny nepomohly Slanému, které po několika sezónách sestoupilo do krajského přeboru. Pouhých 27 bodů a hrozivé skóre 32:59 na záchranu nemohlo stačit.

3.5.10 Sezóna 1995/1996

Po nevydařené loňské sezóně se vrhli slánští funkcionáři, trenéři a hráči opět do práce. Novým trenérem se stal p. Kolbaba. Příliv vojáků se prakticky zastavil a tak si slánské A-mužstvo muselo pomoci bez nich. Mezi soupeři v krajském přeboru se objevily například Kralupy nad Vltavou, Union Čelákovice, Rakovník, Poděbrady nebo Vraňany. Posledně jmenovaný tým trénoval v tomto ročníku bývalý trenér Slaného p. Josef Knespl.

Ve Slaném se doufalo v rychlý návrat do divize, ale to po několik zápasech vzalo za své. Slánským se příliš nedařilo a po polovině sezóny měli na kontě 18 bodů za pět vítězství a tři nerozhodné zápasy.⁷⁶ Za zmínku určitě stojí porážka Kralup n. Vltavou na

⁷¹ Slánské listy, 1994, roč. 2, č. 16.

⁷² JANOVSKEÝ, Jaroslav: *Referát k zápasu z 9.11.1994*, 1994, nepublikováno, archiv autora.

⁷³ Slánské listy, 1994, roč. 2, č. 22.

⁷⁴ Slánské listy, pozn. 73.

⁷⁵ Slánské listy, 1995, roč. 3, č. 1.

⁷⁶ JANOVSKEÝ, Jaroslav: *Referát k zápasu z 14.4.1995*, 1995, nepublikováno, archiv

domácím hřišti 3:0.⁷⁷ Kralupy byly totiž jedním z favoritů na postup. Jejich trenérem byl dokonce bývalý trenér Slaného p. Procházka.

Slánský tým se držel těsně nad sestupovým pásmem a tak se vzhlíželo k jarní části sezóny. Ještě ke konci podzimní sezóny zamířila do Slaného zvučná posila.⁷⁸ Petr Opatrný sem přestoupil z třetiligové Lokomotivy Kladno. Na jaře byl tento hráč hlavním stavebním kamenem slánské obrany.

Od ledna tohoto roku také existuje již jen jeden název klubu a to SK Slaný.⁷⁹

Jarní část soutěže je o něco lepší té podzimní. Po špatném začátku, kdy ve čtyřech zápase uhrálo Slaný jen jeden bod, se tým okolo trenéra Kolbaby rozjel. Možná i proto, že dorazily posily jako Sedláček, Širůček, Zábranský a Novák.⁸⁰ Následovala série několika vyhraných zápasů. A taková výhra na hřišti Kralup n. Vltavou 1:4 jen potvrdila, že slánští na chlapce od Vltavy umí zahrát. Evidentně poklidná sezóna vyvrcholila posledním zápasem, když doma Slaný deklasovalo Rudnou 5:0.⁸¹ Charvát a Lungr vstřelili po dvou brankách, poslední přidal Majtaník.⁸² Konečné 11. místo a 38 bodů sice bylo zklamáním, je třeba si ale uvědomit, že se po polovině soutěže bojovalo o setrvání v soutěži. Dvě poslední místa obsadilo Hradištko a Rudná. Z divize sestoupila Kutná Hora.

3.5.11 Sezóna 1996/1997

Po ne zrovna vydařené sezóně začalo SK Slaný posilovat. Do klubu přišli hráči jako Topka z Rakovníka, voják Nový z Kablo Kladno a Melen z Vraného.⁸³ Odešli ale Dubravský na přestup do Kladna a hráči Lungr s Kovaříkem do téhož týmu na hostování.⁸⁴ Majtaník odchází do Velvar za 20 000,- Kč.⁸⁵ Novým trenérem se stává Václav Müller. Bývalý trenér Kolbaba stal sekretářem a hráčem v jedné osobě.⁸⁶

autora.

⁷⁷ Slánské listy, 1995, roč. 3, č. 18.

⁷⁸ Slánské listy, pozn. 77.

⁷⁹ Slánské listy, 1996, roč. 4, č. 1.

⁸⁰ Slánské listy, 1996, roč. 4, č. 9.

⁸¹ JANOVSKEJ, Jaroslav: *Referát k zápasu z 16.6.1996*, 1996, nepublikováno, archiv autora.

⁸² JANOVSKEJ, Jaroslav, pozn. 81.

⁸³ Slánské listy, 1996, roč. 4, č. 15.

⁸⁴ JANOVSKEJ, Jaroslav: *Referát k zápasu ze srpna 1996*, 1996, nepublikováno, archiv autora.

⁸⁵ JANOVSKEJ, Jaroslav: *Vlastnoruční poznámky z roku 1996*, 1996, nepublikováno, archiv autora.

⁸⁶ Slánské listy, 1996, roč. 4, č. 18.

Rozjezd do nové sezóny byl přímo famózní! Prvních pět zápasů slánští borci vyhráli s celkovým skóre 9:3 a vyhřívají se na prvním místě. Největší zásluhu na tom měli bratři Stahlové a forvard Širůček. Euforii zkrotila až porážka v 6. kole v Kročehlavech 2:1.⁸⁷ Po skoro polovině sezóny se Slaný drželo na solidním 5. místě s 25 body.⁸⁸ Úspěšný podzim byl ještě zpestřený příjezdem reprezentačního trenéra Dušana Uhrina st..⁸⁹ Ten uspořádal besedu pro slánskou veřejnost.

Po zimní přípravě, kterou vyplnily dva turnaje, začala jarní část soutěže. A slánští fotbalisté do ní vlétli jako uragán. Doma rozprášili Prčice 5:0 a venku vyhráli nad Mníchovským Hradištěm 0:2.⁹⁰ Až přijely do Slaného Říčany, které jako jediné byly profesionální klubem v soutěži. V čele s Tiborem Mičincem⁹¹ v sestavě porazily slánské fotbalisty 2:1. Tento zápas jako by byl bodem zlomu. Následující zápasy totiž slánští hráči rozdávali body jako na běžícím páse. Výjimkou jsou jen domácí zápasy s Kročehlavy a Kralupy 'B', což byly také jediné výhry do konce ročníku. To co Slaňáci na podzim pěknou hrou vybojovali, to na jaře velice rychle ztratili. Na lepší jak na 11. místo to bohužel nestačilo. Tento ročník byl zkrátka velice vyrovnaný a ani 40 bodů nestačilo na lepší umístění.

3.5.12 Sezóna 1997/1998

Nezvykle brzy začíná další z fotbalových ročníků. Již na 9. srpna totiž připadá první mistrovské utkání.⁹² Je otázkou, proč se fotbalové vedení rozhodlo začínat o týden dříve. Zřejmě tak učinilo na naléhání klubů, které chtěly začínat soutěž dříve kvůli počasí.

Přes léto se ve slánském klubu udály jen dvě změny. Hostování skončilo Novému, naopak zpět do Slaného se vrací útočník Lunger. Velice překvapivě je zrušen B-tým a to z několika důvodů. Jedním z nich je finanční hledisko, malá perspektiva pro A-tým a také málo hráčů. Stejně tak je zrušena i rezerva dorostu.

Vstup do soutěže se slánskému SK poměrně vydařil a po deseti zápasech se držel na solidním 7. místě s 16 body. A právě v 10. kole zajížděli slánští na hřiště týmu FC

⁸⁷ JANOVSKEÝ, Jaroslav: *Referát k zápasu ze září 1996*, 1996, nepublikováno, archiv autora.

⁸⁸ Slánské listy, 1996, roč. 4, č. 28.

⁸⁹ Slánské listy, pozn. 88.

⁹⁰ Slánské listy, 1997, roč. 5, č. 14.

⁹¹ *Player history* [online]. [vid. 2. 11. 2013]. Dostupné z: <http://soccerdatabase.eu/player/78970/league/>

⁹² Slánské listy, 1997, roč. 5, č. 23.

Horky, jež měl bohatého polského sponzora. Tento zápas skončil obrovským překvapením, snad možná největším v soutěži. Domáci, kteří byli na 3. místě s minimální ztrátou na čelo, prohráli se Slaným 1:2, když se trefili Říha a pět minut před koncem Charvát.⁹³ Po polovině sezóny je Slaný na 9. místě s 22 body a jen s třibodovou ztrátou na třetí tým tabulky.⁹⁴

Pro jaro slánský klub nijak zvlášť neposiluje, jen z Kralup přichází Pleticha a z Rakovníka Dvořáček.⁹⁵ Neaktivita v přestupovém období byla zapříčiněna především nedostatkem finančních prostředků. Špatnou finanční situaci se rozhodli vyřešit funkcionáři prodejem svého majetku městu za více než 12 milionů korun.⁹⁶ Jednalo se o starší hřiště s tribunou, novější hřiště s tribunou a kabiny. Tato finanční transakce pomohla zajistit klub na několik let dopředu.

Zdalo se, že by jarní sezóna mohla být konečně tou úspěšnou, opak byl ale pravdou. Od začátku druhé poloviny sezóny se slánským fotbalistům nedařilo a pomalu, ale jistě se propadali tabulkou dolů. Po sérii porážek dokonce odstoupil na vlastní žádost trenér Müller.⁹⁷ Obzvláště domácí porážky 1:6 s Horkami a 0:4 s Dobřejovicemi nebyly dobrou vizitkou.

Na trenérskou lavici usedl bývalý hráč Slaného Jaroslav Říha, ale tým dovedl jen k záchraně v soutěži. Konečné 12. místo s 37 body bylo určitě zklamáním.

3.5.13 Sezóna 1998/1999

Další sezónu napsali slánští fotbalisté. V ní už se ale museli obejít bez střelce Lungra a záložníka Sedláčka, kteří nabrali směr Německo a odešli do regionální Bundesligy.⁹⁸ Do toho všeho odešel ještě zkušený Opatrný do Kolče a Pleticha se vrátil do Zvoleněvse.⁹⁹ Z dorostu si trenér Říhá vytáhl talentované hráče Matouška, Husáka a gólmana Zelenku. Příchody se neuskutečnily žádné, jen Stahl se uzdravil ze zranění. Přípravné zápasy výsledkově celkem vycházely. Namátkou remíza s SK Rakovník či porážka Slovanu Kladno 8:0

⁹³ JANOVSKEÝ, Jaroslav: *Osobní poznámky*, 1996, nepublikováno, archiv autora.

⁹⁴ JANOVSKEÝ, Jaroslav: *Tabulka podzimní části sezóny 1997/1998*, 1997, nepublikováno, archiv autora.

⁹⁵ Slánské listy, 1998, roč. 6, č. 6.

⁹⁶ Slánské listy, 1998, roč. 6, č. 3.

⁹⁷ Slánské listy, 1998, roč. 6, č. 12.

⁹⁸ Slánské listy, 1998, roč. 6, č. 17.

⁹⁹ Slánské listy, pozn. 98.

Rozjezd v soutěži trval celkem dlouho. Hned první utkání doma s Dobřejovicemi slánský klub prohrál 1:3, byť od 33. minuty vedl o jednu branku.¹⁰⁰ Následně se týmu příliš nedařilo, avšak od zápasu s Kolínem neprohráli slánští pět zápasů v řadě. Tuto šňůru korunoval SK nečekanou porážkou Horek 3:0.¹⁰¹ Bohužel následně přišel opět velký propad ve výkonnosti, když se prohrály poslední čtyři zápasy podzimu.¹⁰² Zpeřvením nepodařené sezóny se stalo utkání mezi reprezentacemi ČR a Belgií do patnácti let.¹⁰³ Zápas skončil vítězstvím našich mladíků dva nula.

Přípravu na druhou část sezóny si slánští fotbalisté okořenili turnajem ve futsalu, který se konal právě ve Slaném. Akci přesvědčivě ovládli.¹⁰⁴ Tato pohoda se však na týmu v soutěži určitě nepromítla. První tři zápasy SK Slaný prohrálo a v dalších dvou pouze remizovalo. Budiček však přece jen přišel. Výhra doma na Mnichovém Hradištěm a Berounem shodně 2:1, to byly vzpruhy. Mezi těmito zápasy ještě výhra v Berouně 0:5 a k záchraně bylo o něco blíž.¹⁰⁵ Jakousi naději vykopali Slaňáčci ještě výhrou ve Vlašimi 1:2.¹⁰⁶ Jak se ale v posledním utkání ukázalo, bylo to vítězství Pyrrhovo. V posledním utkání sezóny totiž slánský klub padl na domácí půdě 1:6 se Sybřinou. Tento klub díky tomuto výsledku postoupil do divize. Zajímavostí bylo narušení utkání nahlášením bomby na stadionu.¹⁰⁷ Ani tato událost však Slanému nepomohla a klub sestupuje po několika letech do 1. A-třídy.

3.5.14 Sezóna 1999/2000

Pro fotbalové příznivce ze Slaného byl sestup pořádným šokem. V královském městě si za nějakých deset let zvykli na kvalitní soupeře, jež soutěže jako divize či oblastní přebor jistě nabízely. K pozvednutí slánského praporu je povolán legendární trenér Josef Knespl, kterému je již 88 let. Na přestupovém poli se opět nic nedělo.

Ročník začali fotbalisté Slaného dvěma remízami. Doma 1:1 s Rudnou, když Šaroch ještě chytil penaltu a venku taktéž 1:1 s FC Jesenicí.¹⁰⁸ V tomto utkání padl velice kuriózní gól, když hostující hráč pouze zakopával míč z důvodu zranění hráče, ten

¹⁰⁰ JANOVSKEÝ, Jaroslav: *Referát ze zápasu SK Slaný – FK Dobřejovice*, 1998, nepublikováno, archiv autora.

¹⁰¹ Slánské listy, 1998, roč. 6, č. 22.

¹⁰² Slánské listy, 1998, roč. 6, č. 24.

¹⁰³ Slánské listy, pozn. 102.

¹⁰⁴ Slánské listy, 1999, roč. 7, č. 1.

¹⁰⁵ Slánské listy, 1999, roč. 7, č. 11.

¹⁰⁶ Slánské listy, 1999, roč. 7, č. 13.

¹⁰⁷ Slánské listy, pozn. 106.

¹⁰⁸ Slánské listy, 1999, roč. 7, č. 18.

skončil k údivu všech v domácí síti.¹⁰⁹ Poté sice přišla výhra nad Odolenou Vodou a posledními Měchenicemi, ale porážka 4:1 v Kolči opět ukázala úroveň slánského fotbalu v plné nahotě.

Do týmu alespoň přišla posila v podobě Horvátha z Kadaně, který rozhodl střetnutí právě s Měchenicemi.¹¹⁰ Opačným směrem však i během rozehrané sezóny proudilo bohužel více hráčů. Brankář Zelenka do Mšece a Říha do Vraného.¹¹¹ I o další hráče byl zájem a nedařilo se je udržet.

A na Slaný se řítla jedna pohroma za druhou. V 9. kole hrálo se Slávií Jesenice a zápas to byl bohatý nejen na branky. Po zápase se strhla mela mezi hráči a fanoušky.¹¹² Slánský klub dostal pokutu 15 000,-Kč a byl mu zavřen stadion na dvě utkání.¹¹³ Aby toho nebylo málo, odstoupilo vedení SK Slaný ze svých pozic a bylo nahrazeno zbytkem nespokojených funkcionářů. Novým předsedou se stal Antonín Svatoš.

Výhrou se loučili hráči Slaného s podzimní částí, když porazili Mělník hladce 4:1.¹¹⁴ Po třinácti odehraných kolech, třímali v rukou fotbalisté Slaného pouhých 15 bodů. Více kol se již neodehrálo a zbytek zápasů se měl dohrát na jaře. Po nepřilíš povedené podzimní části se daly očekávat změny v kádru i na trenérském postu.

A ty přišly prakticky hned po skončení posledního kola. Z trenérské lavičky odešel Josef Knespl a byl nahrazen dalším Josefem, ale Jenčem.¹¹⁵ Ten měl za sebou solidní výsledky s mládeží slánského SK. V jarních odvetách dostali svěřenci trenéra Jenče pětigólový příděl na hřišti Jesenice a zmožili se jen na korigování výsledku dvěmi branami.¹¹⁶ Následně se však vzchopili a deklasovali doma Hradištko 5:1, tento úspěch poté potvrdili slánští výhrou v Odolene Vodě. Když následně ještě porazili Nové Strašecí a silné Hořovice, byla jistota A-třídy potvrzena i pro další ročník.

3.6 Vlastní hřiště

V době vzniku neměl SK v majetku žádné hřiště na provozování činnosti. První námluvy pronájmu pozemku se uskutečnily s panem Hertzem. Pronájem hřiště činil 100,-Kčs za rok. Pod dohledem pana architekta Neumana se začala plánovat příprava

¹⁰⁹ Slánské listy, pozn. 108.

¹¹⁰ Slánské listy, 1999, roč. 7, č. 20.

¹¹¹ Slánské listy, 1999, roč. 7, č. 21.

¹¹² Slánské listy, 1999, roč. 7, č. 23.

¹¹³ Slánské listy, 1999, pozn. 112.

¹¹⁴ Slánské listy, 1999, roč. 7, č. 24.

¹¹⁵ Slánské listy, 1999, roč. 7, č. 25.

¹¹⁶ Slánské listy, 2000, roč. 8, č. 7.

hřiště, avšak p. Hertz od smlouvy odstoupil.¹¹⁷ Zaplatil tedy 500,-Kčs pokutu a SK bylo nadále bez hřiště.

Klub byl tedy nucen hrát svá utkání na obecním hřišti (v dnešní době letní kino), které patřilo Spolku pro pěstování her mládeže. Tak tomu bylo od roku 1907. Problémy s hřištěm přetrvávají a tak se hraje převážně na cizích hřištích. Před začátkem I. světové války se slánské SK pokoušelo hrát své zápasy na pozemku u chemické továrny.¹¹⁸ Pozemek však nevyhovoval a hráči na něm nechtěli hrát.

Až po I. světové válce se blýská na lepší časy. Ve Slaném bylo po dlouhých jednáních pronajato tzv. Martinicovo pole, které patřilo smečenskému panství.¹¹⁹ Dne 7.5.1919 odsouhlasila valná hromada pronájem 400,- Kčs za rok.¹²⁰ Začaly tedy práce s úpravou hřiště, kde se dříve pěstovalo obilí. Klub si vzal půjčku od Občanské záložny a pomoci mu také museli mecenáši. Mezi nimi byli velkostatkář Kšanda, státní rada Němeček, Ing. Kočárek, JUDr. Stehlík a pan Vokurka.¹²¹

Samotné hřiště bylo otevřeno veřejnosti 24. srpna 1919 atletickými závody a hlavně zápasem s SK Smíchov.¹²² Slánští vyhráli před více než dvěma tisícovkami diváků 3:2. Šatny byly zřízeny prozatímně v nedaleké Sokolovně.

O rok později byl u hřiště přistaven klubový domek. Stavitelem byl p. Ehrlich a výdaje činily něco okolo 20 000,-Kčs.¹²³ Slánský Sokol dokonce SK zapůjčil bezúročně 8000 tisíc na dobu 10 let. V roce 1924 se díky továrníkovi Ferdinandu Příbylovi zavedl na hřiště vodovod, sprchy a dostavil se klubový domek.¹²⁴ Ve třicátých letech věnoval p. Kozelka dřevěné lavice na tribunu a nechal opravit okapy za 10 000,-Kčs. Zhruba od roku 1933 se v zimních měsících stává z fotbalového hřiště kluziště. Z toho také klub získává peníze.

V letech 1949 – 51 zde byl pokus o zatravnění hřiště, který se právě na tyto dvě sezóny podařil. Velikou zásluhu na tom měl bývalý brankář SK Slaný p. Libovický.

¹¹⁷ JANOVSKEÝ, Jaroslav: *Fotbalová historie píše devadesátku*: 1. pokračování, 1997, nepublikováno, archiv autora.

¹¹⁸ JANOVSKEÝ, Jaroslav: *Fotbalová historie píše devadesátku*: 2. pokračování, 1997, nepublikováno, archiv autora.

¹¹⁹ JANOVSKEÝ, Jaroslav: *Fotbalová historie píše devadesátku*: 3. pokračování, 1997, nepublikováno, archiv autora.

¹²⁰ JANOVSKEÝ, Jaroslav, pozn. 119.

¹²¹ JANOVSKEÝ, Jaroslav, pozn. 119.

¹²² JANOVSKEÝ, Jaroslav a GRUNWALD, Antonín, pozn. 4, s. 14.

¹²³ JANOVSKEÝ, Jaroslav: *Fotbalová historie píše devadesátku*: 4. pokračování, 1997, nepublikováno, archiv autora.

¹²⁴ JANOVSKEÝ, Jaroslav: *Fotbalová historie píše devadesátku*: 5. pokračování, 1997, nepublikováno, archiv autora.

Další léta nebyly žádné záznamy o změnách na hřišti až do roku 1964. V sezóně 1964/1965 klub hrál své zápasy na travnatém hřišti Za nádražím. Bohužel není uvedeno z jakého důvodu. Lze se jen domnívat, že bylo hřiště Na Střelnici upravováno.

Až do roku 1978 se tedy hrálo na hřišti Na Střelnici, s výjimkou již zmiňované sezóny v šedesátých letech. Kvůli plánované výstavbě plaveckého stadionu byl oddíl po skoro šedesáti letech nucen změnit domácí hřiště. Stěhování nebylo jednoduché, ale slánští se s tím museli smířit. Navíc bylo funkcionářům SK slíbeno, že bude pro klub vystavěn nový vyhovující stánek. Hřiště, které bylo totiž v tu dobu Za nádražím, vyhovovalo spíše atletickým závodům.¹²⁵ Výstavba nového hřiště pro fotbal měla začít ještě též rok, nakonec z toho ale bohužel sešlo. Za nádražím počali stavět alespoň tribunu, kiosky, rozhlas s kabinou a klubovnu.¹²⁶

Slibovaný nový stadion byl dostavěn až v roce 1986. Celý stadion se budoval od roku 1980 a stavěl se celých šest let. Oplocené hřiště s hlavní tribunou bylo pro slánské SK ideálním prostředím. Plocha byla samozřejmě travnatá. Oficiálně byl otevřen 20. září přátelským zápasem RH Cheb, který skončil prohrou 0:6. Cheb hrál v té době nejvyšší soutěž. Nové hřiště sloužilo od počátku převážně k zápasům všech týmů SK Slaný a původní hřiště Za nádražím se využívalo hlavně k tréninkům.

3.7 Dresy

Co se týče dresů, byli slánští od svých počátků věrni barvám modrobílým. Pro první oficiální zápas, měli hráči k dispozici modré dresy, bílé trenýrky a modré štulpny. Toho se slánští drželi většinu své historie. Ale třeba v roce 1909 chtěl výbor zakoupit rudé dresy, tehdy zřejmě po vzoru pražské Sparty.¹²⁷ Ty však nebyly nikde k sehnání a tak z této myšlenky sešlo.

Následovaly další varianty jako, bílé dresy, bílé trenýrky a modré štulpny. Nejklasičtější sportovní úbor se skládal z modro-bílých pruhovaných dresů, bílých trenýrek a modrých štulpen s bílými proužky. Při významných zápasech či výročích se na dresech objevil znak Slaného či speciální zlatý nápis SK Slaný s letopočtem založení.

Objevila se také varianta s modrými dresy, s bílým límečkem a bílým nápisem SK Slaný a k tomu bílé trenýrky a modro-bílé štulpny. Poslední variantou do začátku II. světové války byly bílé dresy s velkým modrým S na prsou.

¹²⁵ JANOVSKEÝ, Jaroslav a GRUNWALD, Antonín, pozn. 4, s. 36.

¹²⁶ JANOVSKEÝ, Jaroslav a GRUNWALD, Antonín, pozn. 4, s. 36.

¹²⁷ JANOVSKEÝ, Jaroslav, pozn. 123.

V padesátých letech se objevuje verze, kde je půl dresu modrá a půl bílá, na prsou se pak vyjímá znak tehdy Spartaku Slaný. V dalších desetiletích vybíhali slánští na hřiště povětšinou v klasických modro-bíle pruhovaných dresech nebo v dresech modrých, s bílým nápisem ČKD na prsou. Druhá sada dresů, která se používala v případě, že má soupeř přednost při výběru, byla sada žlutých dresů.

4 Dukla Slaný

Vojenská posádka vznikla zhruba ve třicátých letech minulého století. Do životů obyčejných lidí zasahovala již od samého počátku. V oblasti sportu tomu tak bylo až po válce, kdy začali vojáci pěstovat sporty jako box, hokej či atletiku. Dokonce se ve Slaném hrála nějaký čas II. liga v rugby.¹²⁸

Až v roce 1953 vzniká předchůdce Dukly, PDA (posádkový dům armády) Slaný. Nutno podotknout, že vznik tohoto vojenského klubu byl připravován tzv. na koleni. Z vrchního velení přišel přímý rozkaz, měl se ihned založit vojenský oddíl kopané s tím, že si dokonce mohli vybrat, jakou soutěž by chtěli hrát. To vše se stalo v únoru roku 1953, a jelikož se soutěž v té době hrála systémem jaro – podzim, muselo se spěchat.

PDA Slaný se přihlásilo do 1. B-třídy a okamžitě se začal tvořit tým. Útvary dostaly příkazem odeslat své vojáky, kteří někdy hráli fotbal, k výběru do Slaného. Pomalu z celé republiky se od všech možných posádek stahovali vojáci a když uspěli, byli rozkazem převeleni. Takto to fungovalo po celou historii vojenského oddílu ve Slaném.

Tím, kdo stál u zrodu PDA Slaný, byl tehdejší sekretář Karel Musil.¹²⁹ Je možné tvrdit, že právě díky němu a jeho aktivitě, začal vojenský klub svou činnost již sezónou 1953. Prvním trenérem se stal Jan Fikar. Až o něco později se přidali Josef Toman, Zdeněk Jelínek nebo plukovník František Šourek.¹³⁰ V prvních letech své existence hrájí vojáci své domácí zápasy na hřišti (v té době již bývalého) Slavoj Slaný. První utkání se hrálo tedy právě na tomto hřišti a PDA Slaný v něm porazilo Tatran Rakovník 3:1.

Dále je možné zmapovat jen určité úseky vojenské kopané, jelikož se příliš materiálu nedochovalo. A pamětníci se velice špatně hledají, jelikož jde o vojenský klub a vojáci jsou často rozeseti po celé republice.

Každopádně více informací máme o sezóně 1954, což byl druhý ročník, který vojáci absolvovali. První zápas sehrálo PDA Slaný s DSO Zbraslav, zvítězilo 3:2 a nejlepšími hráči slánského týmu byli brankář Mach, záložník Jiráček a hráč Kazda.¹³¹ Doma deklasovali vojáci Tatran Všenory dokonce 6:0, když se zaskvěl výborným výkonem Kazda. Přicházely ale také ztráty jako remíza s DSO Libušín či porážka od Králova

¹²⁸ JANOVSKEJ, Jaroslav: *Výročí 85 let fotbalu ve Slaném*, 1992, nepublikováno, archiv autora.

¹²⁹ JANOVSKEJ, Jaroslav, pozn. 128.

¹³⁰ JANOVSKEJ, Jaroslav, pozn. 128.

¹³¹ Kijevský bojovník, 1954, roč. 3, č. 22.

Dvora. Vysoké výhry přicházely taky nad DSO Spartak Modřany, RH Praha zápas nebo Spartak Radotín.

Zajímavý byl venkovní zápas se Spartakem Příbram, který sice skončil 0:0, ale kopaly se hned dvě penalty, na každé straně jedna.¹³² Hráči ani jednu neproměnili, když slánský brankář Kincl jednu kryl a druhou zase neproměnil slánský útočník. Ke konci podzimu se mužstvu příliš nedařilo. Důvodem mohlo být i to, že spolu mužstvo vůbec netrénovalo. PDA Slaný skončilo na 8. místě.

Sezóna 1955 už byla zdařilejší, po jarní části totiž vedli vojáci svou soutěž s 18 body a skóre 35:11.¹³³ Na podzim si vojáci ze Slaného 1. místo udrželi a postoupili do krajského přeboru, tedy v té době 1.A-třídy (čtvrtá nejvyšší soutěž). To už se klub přejmenoval na PDA Kyjev. Bohužel se informace o podzimní části prakticky nezachovaly. Víme pouze o třech utkáních, která slánští vojáci sehráli. PDA porazila Nelahozevs 4:3, když dal dvě branky Schöterle po brance Bíba a Perlík.¹³⁴ Tím druhým zápasem bylo utkání s Baníkem Pchery s hokejovým výsledkem 6:5. Posledním utkáním bylo střetnutí s Baníkem Libušín. V zápase, kde padalo opět hodně branek, byli domácí fanoušci opravdovým dvanáctým hráčem a mohutně povzbuzovali.¹³⁵ Bohužel se nedochoval záznam o tom, kolik jich bylo přítomno.

Ročník 1956 se hrál tedy poprvé ve vyšší soutěži, což se okamžitě projevilo na návštěvnosti zápasů, když na utkání se Spartakem Radotín, které vojáci vyhráli 2:1, dorazilo 650 diváků.¹³⁶ A dařilo se i po herní stránce, když vojáci doslova rozebrali Lokomotivu Kralupy 6:0.¹³⁷ Bohužel takové tempo nevydrželo chlapcům z kasáren příliš dlouho. Začaly se množit porážky jako třeba s Rakovníkem 0:5, 2:4 s Baníkem Libčice a týmž výsledkem také prohra s Lokomotivou Kralupy. Po těchto nedobrych výsledcích tedy přišel pád zpět do krajské soutěže, tedy 1.B-třídy.

Přátelským zápasem mezi tankisty a mechanizovanými jednotkami započala nová sezóna v roce 1957.¹³⁸ V tomto roce se začalo s předem připravenou změnou v soutěžích, kdy se od roku 58 přecházelo znovu na původní systém soutěží, podzim – jaro. To ovšem také znamenalo, že se tento ročník hrál jaro – podzim – jaro a poslední třetinu sezóny, už musela absolvovat velká řada nových vojáků. Většinu vojáků totiž

¹³² Kijevský bojovník, 1954, roč. 3, č. 30.

¹³³ Kijevský bojovník, 1954, roč. 3, č. 41.

¹³⁴ Kijevský bojovník, 1955, roč. 4, č. 37.

¹³⁵ Kijevský bojovník, 1955, roč. 4, č. 43.

¹³⁶ Kijevský bojovník, 1956, roč. 5, č. 19.

¹³⁷ Kijevský bojovník, 1956, roč. 5, č. 35.

¹³⁸ Kijevský bojovník, 1956, roč. 6, č. 6.

končila v závěru roku služba a vracela se zpět do svých domovů. Takový vojenský klub měl tedy výraznou výhodu v podobě velkých možností získávání hráčů. Obrovskou komplikací byly ale odchody těchto hráčů v polovině sezóny, když dokončili základní vojenskou službu.

Do dalšího ročníku vlétli slánští vojáci jako uragán a to již pod novým názvem Dukla Slaný. Hned v prvním utkání uštedřili Novému Strašeci těžký debakl, když mu nastříleli devět branek a sami žádnou neobdrželi.¹³⁹ To třeba v divoké přestřelce remizovali na hřišti Baníku Smečno 5:5.¹⁴⁰ Velké Přítočno zase odjelo s pěti brankami ve své síti a výborně v tomto zápase zahrál kapitán Novák společně s Albrechtem.¹⁴¹ S vidinou postupu se po novém roce začalo více trénovat a přineslo to své ovoce.

V úvodu jarní části přejeli vojáci Vojkovice a vyšplhali se na čtvrté místo. Za devět kol měli vojáci na svém kontě osm výher a jednu remízu. V posledním kole se utkaly oba slánské týmy. Dukla Slaný hostila Spartak Slaný, oba týmy vstřelily po jedné brance a byla z toho remíza 1:1. Díky reorganizaci stačilo i 5. místo v soutěži na postup zpět do 1.A-třídy.

Do ročníku 1960/1961 nemáme žádné informace o činnosti klubu, jen je známo, že si vojáci drží příslušnost v 1.A-třídě. A právě v již zmíněné sezóně se perou s ČKD Slaný o postup do krajského přeboru. ČKD Slaný je bývalý Spartak Slaný. Rozhoduje se právě v zápase těchto dvou týmů a slánské ČKD vítězí na domácí půdě 2:0. Dukla je tedy tím smutnějším, ale jen nějaký čas. Po protestu vzneseném týmem Kostelce jsou ČKD Slaný odňaty 4 body a díky tomu postupuje do krajského přeboru Dukla.¹⁴²

Pro další sezónu Dukla mohutně posiluje a stahuje ty nejlepší hráče, které lze do Slaného dostat. Přišli například Jarolímek z Králova Dvora nebo Jindra z Berouna. V té době již byli v týmu výborní hráči jako Stehlík, Finek nebo Šefčík. A začalo se výsledkově konečně dařit. Po darebném podzimu to byla obrovská vzpruha pro místní funkcionáře. Třeba za výborný výkon proti Švermovu dostali hráči tzv. „opušťák“.¹⁴³ Dukla se po darebném podzimu zachránila, když skončila na 9. místě.¹⁴⁴ Nejlepším střelcem soutěže se stal hráč Dukly Slaný Šefčík s 29 brankami, což je obdivuhodná porce zásahů do sítí soupeřů.

¹³⁹ Kijevský bojovník, pozn. 138.

¹⁴⁰ Kijevský bojovník, 1957, roč. 6, č. 39.

¹⁴¹ Kijevský bojovník, pozn. 140.

¹⁴² JANOVSKEJ, Jaroslav, pozn. 128.

¹⁴³ JAROLÍMEK, JIŘÍ: *Osobní deník 1962–1966*, nepublikováno, archiv autora.

¹⁴⁴ JAROLÍMEK, JIŘÍ, pozn. 143.

V letní pauze se vojáci poctivě připravovali a sehráli několik přátelských zápasů. Jedním z nich byl souboj s čerstvě druholigovým Radotínem, kdy se hrálo již na ploché dráze. Přišlo 20 000 diváků! Bylo to převážně z důvodu toho, že tento zápas byl jakýmsi předskokanem pro MS v ploché dráze. Nic méně to na situaci nic neměnilo. Slánští vojáci před touto návštěvou porazili Radotínské 4:1.¹⁴⁵

A dalo se vytušit, že se v Dukle zformoval velice silný tým. A ten to začal pomalu dokazovat i v soutěži. Slaňáčci se drželi od počátku ročníku na špici. A po polovině soutěže bylo vše jen potvrzeno. Díky výhře 2:1 na hřišti největšího konkurenta Vlašimi si vybudovali vojáci čtyřbodový náskok na čele. Slaný začalo jarní sezónu velice dobře a navyšovalo náskok. Všechny body ztratilo až v zápase s Kutnou Horou, kdy prohrálo 1:0 a to ještě brankář Stasiewicz chytil dvě penalty.¹⁴⁶

Pak se pokračovalo převážně v úspěších, až ve 23. kole překvapivě prohrálo první Slaný s posledním Nymburkem 5:3. To však nic neměnilo na vedoucí pozici Slaného. Hned v dalším kole přivítala Dukla druhou Vlašim a před tisícovkou diváků remizovala 1:1. Branku vstřelil Jarolímek a Dukla se tak mohla čtyři kola před koncem radovat z postupu. Navíc Ševčík zopakoval svůj úspěch z předchozího ročníku a opět byl vyhlášen nejlepším střelcem. O postup se zasloužili tito hráči: Ševčík, Pelikán, Stasiewicz, Rybář, Jarolímek, Voženílek, Fajd, Orihel, Šebeš, Stehlík, Břeh, Smak a Studnička, trenérem byl p. Jelínek.¹⁴⁷

II. liga, to byly úplně jiné týmy i kvalita soupeřů. Ale ani toho se ve slánské Dukle nezalekli a hned z počátku soutěže překvapovali nejen svými výkony, ale hlavně výsledky. Příprava vojáků na II. ligu nebyla zrovna procházka růžovou zahradou. Čtyřikrát týdně tréninky, kdy se po celou sezónu dbalo na rychlostní vytrvalost a to nehladě na počasí, to vše museli slánští vojáci skousávat. Veškerá dřina se jim ale v úvodu II. ligy vyplatila. Po prvních šesti kolech držela Dukla dokonce krásné třetí místo ve čtrnáctičlenné skupině. Po těchto šesti zápasech bohužel odchází jeden z nejlepších hráčů slánských vojáků Jarolímek a také Břeh. Oběma totiž skončila základní vojenská služba. I přes takovéto oslabení ale vojáci skončili na 6. místě se ztrátou pouhých dvou bodů na třetího.

Jarolímek se však po roce do Slaného vrací, když se přiženil do blízké vesničky Otruby. I s jeho pomocí se v dalším ročníku daří Dukle zachránit II. ligu. Bohužel roč-

¹⁴⁵ JAROLÍMEK, JIŘÍ, pozn. 143.

¹⁴⁶ JAROLÍMEK, JIŘÍ, pozn. 143.

¹⁴⁷ JAROLÍMEK, JIŘÍ, pozn. 143.

ník 1965/1966 je pro vojáky posledním v této soutěži. S pouhými 15. body se umístí na poslední příčce a to za čtyři výhry a sedm remíz. Hvězdný tým, který hrál po tři sezóny II. ligu, se začal rozpadat. To byl bohužel úděl vojenských celků.

Začal tedy postupný ústup ze slávy. Po sestupu se hrály tři sezóny v divizi, tehdy třetí nejvyšší soutěži. Po reorganizaci v roce 1969 sice Dukla postoupila do nově vzniklé III. ligy. Tu ale okamžitě opustila, když v šestnáctičlenné skupině obsadila poslední místo. Vojáci uhráli pouhých 13 bodů s hrozivým skóre 23:72, když čtyřikrát vyhráli a pětkrát remizovali.¹⁴⁸ Následoval velký pád, který vyvrcholil sestupem do I. A třídy, tedy až šesté nejvyšší soutěže.

Tento útlum trval do roku 1985, kdy pod vedením nového předsedy Vrby postoupil klub do krajského přeboru. O rok později se v klubu vystřídali předsedové a tím novým se stal p. Hain. Za jeho působení Dukla znovu postoupila a vrátila se do divize. Klub se v této době stabilizoval hlavně díky velkému úsilí funkcionářů Razjlera, Šmehlíka, Pleváka či Vrzáčka. Trenérem, který vytáhl vojáky z I. A třídy až do divize, byl legendární slánský patriot Josef Knespl. Divize se tedy hrála až do roku 1992, kdy se za účelem vytvoření opravdu silného a konkurenceschopného klubu sloučilo VTJ Slaný s ČKD Slaný. Tím historie Dukly Slaný nebo později VTJ Slaný končí.

¹⁴⁸ JANOVSKEÝ, Jaroslav, pozn. 128.

5 Slavoj Slaný

5.1 Počátky Slavoj

Stejně jako jiné kluby tehdejší doby, ani Slavoj neměl své počátky lehké. Hrávalo se tajně, daleko od rodičů a profesorů, kteří pro tento vcelku nový sport neměli příliš pochopení. Nejčastějším místem, kde se hrávalo, byly tzv. „Luže“ (dnes Pražské předměstí)¹⁴⁹ Vznikl tak kroužek, který nesl název SK Luže. To se psal rok 1907.

O rok později však zanikl a místo něj vzniká Slavoj Slaný. Prvním předsedou je zvolen Jindřich Čaj a kapitánem týmu Řehák. Právě Řehák obstaral na tehdejší dobu velkou vzácnost, kožený míč.¹⁵⁰ Klub pomalu vzkvétal a přicházely i první zápasy.

Historicky první klání se uskutečnilo v Kralupech s místním Slavojem a skončilo výsledkem 3:3.¹⁵¹ Počty členů v klubu utěšeně vzrůstaly, čímž se mohly sestavit dvě družstva.

Rozkvět klubu pokračoval a v dalším roce už bylo možno napočítat 56 členů.¹⁵² Odehrálo se také první slánské derby. V něm utrpěl Slavoj drtivou porážku 1:10. Přesto byl rok 1910 úspěšný. Klub se stabilizoval a vytvořil si solidní základnu členů.

Po chudší sezóně přichází v dalším roce, opět plodné období. Rozkvětu nahrává i žádost klubu o pronájem hřiště na Hájích, které bylo vyhověno.¹⁵³ Vlastní hřiště ještě více přispělo rozmachu klubu. O to cennější, že se začaly ve Slaném vytvářet další oddíly. Viktoria Slaný, Novo Slaný, Studenti Slaný, to byly nově se utvářející kluby na slánsku. Tyto týmy zapříčinily odliv hráčů převážně z SK Slaný, Slavoj Slaný nebyl až tak citelně zasažen tímto úprkem hráčů. Lze to dokumentovat i výsledky se slánskými kluby. Viktorie Slaný prohrála vysoko 14:0, Novo Slaný 6:1 a Studenti Slaný 4:2.¹⁵⁴ Souboj s SK Slaný skončil remízou 4:4.

5.2 První světová válka

Počátkem světové války nastaly klubu logické potíže. Spousty členů narukovaly do armády a řady Slavoj prořídly. Překvapivě však Slavoj svou činnost na rozdíl od SK

¹⁴⁹ SATORANSKÝ, Jiří, pozn. 2, s. 57.

¹⁵⁰ SATORANSKÝ, Jiří, pozn. 2, s. 57.

¹⁵¹ SATORANSKÝ, Jiří, pozn. 2, s. 58.

¹⁵² SATORANSKÝ, Jiří, pozn. 2, s. 58.

¹⁵³ SATORANSKÝ, Jiří, pozn. 2, s. 59.

¹⁵⁴ SATORANSKÝ, Jiří, pozn. 2, s. 60.

Slaný udržel a fungoval dále. Dokladem toho jsou i některé pěkné výsledky. Vítězství nad SK Kladno 2:1, prohra s Viktorií Žižkov 2:4 a výhra nad Roudnicí 3:0.¹⁵⁵

Rok 1916 nebyl povedeným rokem. Klub sice nadále fungoval, ale vzhledem k válce nebylo do sportu tolik chuti. Další rok války nebyl rozhodně lepším. Odehrálo se jen osm zápasů. Důvodů bylo hned několik. Nedostatek hráčů, ti odcházeli do stále pokračující války. Akutní nedostatek financí a s tím spojená nouze o míče a jiné sportovní potřeby. Klub alespoň dovolil svým hráčům, aby vypomáhali v několika zápasech celku SK Slaný.¹⁵⁶ Tato výpomoc přivedla slánské SK opět k činnosti.

Nastal konec války a vznik Československa. Dalšímu rozvoji klubu nebránilo již nic v cestě.

5.3 Činnost klubu až do jeho zániku v roce 1950

Okolo čtyřiceti členů se sešlo na začátku nového státu, aby zajistili opětovné fungování klubu.¹⁵⁷ Do nové éry ale Slavoj vstoupil sporem s SK Slaný. Jednalo se o již zmíněné zapůjčení hráčů v letech 1917 – 1918. SK Slaný nechtěl uvolnit tyto hráče zpět do klubu, ti se naopak vrátit chtěli. Kladenská župa, pod kterou kluby spadaly, rozhodla, že hráči jsou slánského SK.¹⁵⁸ S tím hráči nesouhlasili a všichni dostali šestiměsíční zákaz startu. Zde lze hledat počátek rivality mezi Slavojem a SK.

Od roku 1920 byl Slavoj nasazen do III. třídy středočeské župy, tedy až šesté nejvyšší soutěže. Slavoj ale okamžitě postoupil do II. třídy pražské župy, když z deseti zápasů vyhrál devět.¹⁵⁹ V následujícím ročníku však dochází k odlivu hráčů do SK Slaný a Slavoj se tak po sezóně vrátil zpět do III. třídy. Až v roce 1923 se Slavoj vrací opět do II. třídy. Slavilo se také 15leté výročí založení klubu a to zápasem s Meteorem Kladno, který Slavoj prohrál 1:2.¹⁶⁰

Až do roku 1927 hrál Slavoj střídavě II. a III. třídu. Bohužel v tomto roce sestoupil dokonce do IV. třídy. To byla nejnižší soutěž a očekával se tak zánik klubu. Stal se ale pravý opak. Mužstvo se díky obětavosti hráčů i činovníků vzepjalo a postoupilo v následující sezóně o třídu výš. To vše nastalo při 20. výročí fungování klubu.

¹⁵⁵ SATORANSKÝ, Jiří, pozn. 2, s. 60.

¹⁵⁶ SATORANSKÝ, Jiří, pozn. 2, s. 61.

¹⁵⁷ SATORANSKÝ, Jiří, pozn. 2, s. 61.

¹⁵⁸ SATORANSKÝ, Jiří, pozn. 2, s. 62.

¹⁵⁹ SATORANSKÝ, Jiří, pozn. 2, s. 62.

¹⁶⁰ SATORANSKÝ, Jiří, pozn. 2, s. 63.

Rok 1929 byl ve znamení dalšího postupu a tak svítalo na lepší časy. Bohužel vedení klubu stále dlužilo za ohradu, která se táhla okolo hřiště a neměla ji jak splatit.¹⁶¹ Finanční situace byla kritická, k čemuž rozhodně nepřispěla ani hospodářská krize v říjnu 1929. Majitel tedy nechal ohradu rozebrat a odvést.

Důležitý okamžik nastal při rozhodování co s klubem dále. Slavoj prakticky neměl peníze na další činnost, ale převážně díky předsedovi Fantovi, rozhodla Středočeská župa o pořádání sbírky pro Slavoj.¹⁶² Ta se konala 28. října 1930 na stadionu Slávie v zápase výběrů Prahy a Turína. Vybralo se 1800 Kč a ty putovaly do pokladny Slavoj.¹⁶³ Slavoj se tedy opět vzchopil a další sezónu postoupil opět do II. třídy. Z této sezóny stojí za zmínku dva zápasy, které byly pořádány ve prospěch nezaměstnaných. Byly to zápasy s Neuměřicemi 4:1 a Kvíci 7:1. Výsledky nebyly ani tak důležité jako to, že se vybralo 229 Kč.

Při 25. výročí založení klubu se pořádaly velké oslavy. Bylo sehráno několik zápasů, na hřbitově se položily věnce za bývalé členy klubu a pořádaly se různé večírky. Tuto sezónu dokonce Slavoj postoupil premiérově do I. B třídy. Nejlepším střelcem klubu se stal Asník s úctyhodnými 47 brankami.¹⁶⁴

I v dalším ročníku se Slavoj dařilo a skončil v I. B třídě s 29 body na 2. místě.¹⁶⁵ Po této úspěšné sezóně přišel ještě úspěšnější ročník. Sezóna 1935/1936 byla ve znamení Slavoj. Ten ovládl soutěž před svým odvěkým rivalem SK Slaný a postoupil do I.A třídy.¹⁶⁶ Nutno podotknout, že to byla třetí nejvyšší soutěž v zemi. V I.A třídě si Slavoj vedl na výbornou. Obsadil skvělou třetí příčku, když před ním skončil ABC Braník a SK Kročehlavy.¹⁶⁷ Výkonnost Slavoj se odrazila i na zlepšené návštěvnosti.

Ročník 1937/1938 je bohužel zaznamenán jen z poloviny. Po podzimní části obsadilo mužstvo Slavoj 10. příčku.

Dále se toho již moc o Slavoj neví. Nic se ke Slavoj bohužel do dnešní doby nedochovalo. To vše i přesto, že dlouholetý funkcionář Slánského SK p. Janovský se ještě v devadesátých letech tyto materiály snažil dohledat, bohužel neúspěšně. Postupně klub upadal a klesl až do III. třídy kladenské oblasti.¹⁶⁸ Tu hrál i v době sloučení s SK Slaný,

¹⁶¹ SATORANSKÝ, Jiří, pozn. 2, s. 65.

¹⁶² SATORANSKÝ, Jiří, pozn. 2, s. 66.

¹⁶³ SATORANSKÝ, Jiří, pozn. 2, s. 66.

¹⁶⁴ SATORANSKÝ, Jiří, pozn. 2, s. 67.

¹⁶⁵ SATORANSKÝ, Jiří, pozn. 2, s. 68.

¹⁶⁶ SATORANSKÝ, Jiří, pozn. 2, s. 69.

¹⁶⁷ SATORANSKÝ, Jiří, pozn. 2, s. 70.

¹⁶⁸ SATORANSKÝ, Jiří, pozn. 2, s. 72.

tehdy již Sokol Železničáři Slaný. Sám Slavoj byl v roce 1948 přejmenován na Sokol ČKD Slaný.¹⁶⁹

Je třeba ještě upozornit, že v roce 1955 založila skupinka nadšenců Jiskru Kvíček, který se následně přejmenoval na Slavoj Slaný.¹⁷⁰ Tento pokus o znovuoživení jména Slavoj ale skončil v roce 1962 zánikem klubu. Jak to tak bývá, důvodem zániku byla převážně finanční situace .

¹⁶⁹ SATORANSKÝ, Jiří, pozn. 2, s. 7.

¹⁷⁰ JANOVSKEÝ, Jaroslav, pozn. 128.

6 Historie Pálova poháru

Ačkoli počátky slánského fotbalu byly zcela amatérské a tento sport byl u nás ještě v plenkách, potřeba finančního zajištění existovala již v této době. Fotbalisté cestovali k utkáním pěšky, na kolech či kočárem, přesto peníze na činnost byly od počátku nutné.

V hospodářské zprávě pokladníka SK Slaný, J. Dragouna, z roku 1937 se konstatuje, že od roku 1919 do 31.12.1936 byly např. výdaje za dopravu družstev k utkáním 400.000,-Kč, zajímavostí je pak položka za policejní asistenci na hřišti ve výši 6.000,-Kč.¹⁷¹ K výše uvedenému datu byla pasiva i aktiva oddílu vyrovnána a to v sumě 127.611,14 Kč.

Výdajům musely odpovídat příjmy a oddíl se činil, každý nový člen platil měsíčně 2,-Kč, je ale pravdou, že za ně mohl holdovat „lehké atletice, lawn-tennisu, házené, ping-pongu, woley-ballu, v zimě pak mohl pěstovat bruslení, krasobruslení a kanadský hockey.“ Dalšími zdroji příjmů byly dluhopisy u Občanské záložny, dary a zápůjčky. Pochopitelně i v té době se již vyskytovali mecenáši, kteří sportu pomáhali. Jedním z nich byl i továrník Jaroslav Jan Pála, zakladatel úspěšné firmy Palaba. Ten věnoval cenu pro soutěž vyhlášenou SK Slaný v roce 1928 a podle donátora pojmenovanou „Pálův pohár Podřipska“. Ta probíhala 5 let a slánští sportovci byli jednou vítězi, dvakrát stříbrní, jednou třetí a v posledním ročníku se díky systému pořadí na dalších místech neurčovalo.

Od roku 1933 se soutěž přejmenovala na „Pálův pohár“, SK Slaný v ní mělo v roce 1936 smůlu, o jediný gól skončilo na druhém místě za týmem z Kralup. Turnaj byl po čtyřech letech (v roce 1937) znovu spuštěn a to opět pod stejným názvem. Činovníci oddílu doufali, že k třicátému výročí vzniku oddílu se jim podaří zdvihnout pohár nad hlavu a také připít na zdraví čestného člena SK Slaný, továrníka J.J.Pály.

Ve víru evropských dějin se ale nakonec zle pokroutilo i jméno tohoto podporovatele slánského fotbalu. J. Pála byl shodou náhod vtažen do strašlivé tragedie obce Lidice a tak, jak už to bývá, byl v turbulentní poválečné době první na ráně. Nic nepomohlo, že evidentně pomáhal rodinám postiženým německou perzekucí, choval se slušně a s Němci nespoupracoval. Bohužel dopis, který z neznámých důvodů předal četníkům, byl jeho or telem. Pála byl již 6.června 1945 zatčen, 2. května 1947 odsouzen a ve svých

¹⁷¹ DRAGOUN, Jarolím a VOKOUN, Jaroslav, pozn. 1, s. 28.

65 letech deportován do vězení v Plzni Borech. Bývalý starosta města Slaného a velký příznivec oddílu kopané zemřel hluchý a slepý v 81 letech ve věznici v Ilavě.

7 Ženská kopaná ve Slaném

Kopaná žen se v Československu objevila v polovině 60. let. Prvotní myšlenka vzešla od tehdy asi nejpobulárnějšího časopisu u nás, Mladého světa. Ten vypsal v roce 1965 celostátní turnaj v kopané pro ženy. Turnaj nesl název „O perníkové Srdce MS“.¹⁷²

Díky tomuto impulsu vzniká po celé republice množství dívčích oddílů. Nejvýznačnějším je Slávia Praha, která po následující čtvrt století dominuje ženské kopané a pak také Sparta Praha. Ale touha mít svůj vlastní oddíl složený z žen, dorazila i do Slaného.

Výbor SK Slaný, tehdy ještě TJ ČKD Slaný, odhlasoval v květnu 1967 založení ženského mužstva.¹⁷³ Vedením byl pověřen p. Janovský s p. Kopalem, kterého však záhy nahradil p. Tóth.

Jako všude jinde, ani zde nebyly počátky jednoduché. Vytvoření a ustálení kádrů se však podařilo a již 24. června sehrála slánská děvčata svůj první zápas.¹⁷⁴ V něm porazila Sokol Dobřichovice 4:1, kdy se třikrát trefila kapitánka Černá a jednou Sáblová.¹⁷⁵ Na historicky první utkání dorazilo 600 diváků.¹⁷⁶

První velký úspěch přišel velice záhy. Ve druhém ročníku turnaje O perníkové srdce MS postoupily slánské fotbalistky z prvního místa. Slánské hráčky totiž v rozhodujícím utkání naprosto nečekaně porazily Spartu Praha 1:0. Jediný gól vstřelila kapitánka Jiřina Černá deset minut před koncem a ve Slaném se mohlo slavit.¹⁷⁷ Ve finále se však hrálo vyřazovacím způsobem a v něm prohrály slánské fotbalistky 5:0 s favorizovanou Slávií. I tak to byl obrovský úspěch. Je třeba si uvědomit, že ženské mužstvo vzniklo v témže roce. Perličkou bylo vyhlášení slánské Müllerové nejkrásnější dívkou turnaje.¹⁷⁸

A úspěchům neměl být konec. Hned ve své první sezóně vyhrávají slánská děvčata krajský přebor. V rozhodujícím utkání zvítězila 4:3 v Českém Brodě a zajistila si postup do II. ligy.

¹⁷² JANOVSKEÝ, Jaroslav: *Slánské amazonky*, Slaný, 2013, s. 1.

¹⁷³ JANOVSKEÝ, Jaroslav., pozn. 172, s. 1.

¹⁷⁴ JANOVSKEÝ, Jaroslav., pozn. 172, s. 1.

¹⁷⁵ JANOVSKEÝ, Jaroslav a GRUNWALD, Antonín, pozn. 4, s. 29.

¹⁷⁶ JANOVSKEÝ, Jaroslav., pozn. 172, s. 1.

¹⁷⁷ JANOVSKEÝ, Jaroslav., pozn. 172, s. 1.

¹⁷⁸ JANOVSKEÝ, Jaroslav., pozn. 172, s. 3.

Po postupu bohužel končí kapitánka a nejlepší střelkyně Černá. Kádr se však vhodně doplnil o nové tváře a následující dva roky se hraje v poklidu II. liga. Za vše mluví umístění. V sezóně 1968/1969 4. místo, 1969/1970 3. místo. V roce 1968 byly všechny soutěže na nějaký čas přerušeny, ale na chod týmu to nemělo výrazný vliv.

Ročník 1970/1971 znamenal pro slánský ženský tým historicky nejúspěšnější sezónu. V ní bojovaly o postup do nejvyšší soutěže s celkem Plzeň – Křimice. V domácím utkání prohrály vysoko 0:6, avšak v odvetě zvítězily 2:1 a spolu s dalšími úspěšnými zápasy to stačilo na postup do I. ligy.¹⁷⁹

„O tento největší úspěch slánské ženské kopané se zasloužily: Jana Sagarová, Jiřina Sagarová, Černá, kapitánka Šponiarová, Šrámková – Vykouková, Knoflíčková – Havelková, Madusioková, Papežová, Andělová, Sedláčková, Mikešová, Macáková.“¹⁸⁰

Bez posil vstoupilo TJ ČKD Slaný do bojů v první lize. Bohužel se příliš nedařilo a tak se od začátku hrálo o záchranu. Se Spartou prohrály slánské hráčky 1:6, se Slávií na jejím hřišti 0:5. Rekordní návštěva byla zaznamenána v domácím zápase se Slávií, kdy dorazilo 1000 diváků.¹⁸¹ V posledním kole bylo třeba vyhrát na hřišti Českých Budějovic. Byl to přímý souboj o udržení. Děvčata však pouze remizovala a s první ligou se rozloučila.¹⁸²

Následně některé hráčky odcházejí, ale II. ligu se daří držet. O to víc je cennější umístění v horních patrech tabulky.¹⁸³ V roce 1974 se dokonce uskutečňuje mezistátní zápas mezi Debrecínem a TJ ČKD Slaný. Dívky v něm vítězí vysoko 10:0 a v odvetě na domácím hřišti, dokonce 13:0.¹⁸⁴

I přes značné úspěchy dívčího oddílu se vedení klubu rozhodlo ženský oddíl zrušit. Těsným hlasováním se rozhodlo o zániku ženského družstva. Důvodem byla údajně malá atraktivita těchto zápasů a vysoké náklady. Tak končí devítiletá epizoda slánské ženské kopané.

Je třeba dodat, že i za tuto krátkou dobu vybojovaly ženy ve Slaném spousty úspěchů. Postup do I. ligy a mnohdy krásné návštěvy jejich zápasů. Do reprezentace se

¹⁷⁹ JANOVSKEÝ, Jaroslav., pozn. 172, s. 5.

¹⁸⁰ JANOVSKEÝ, Jaroslav a GRUNWALD, Antonín, pozn. 4, s. 31.

¹⁸¹ JANOVSKEÝ, Jaroslav., pozn. 172, s. 5.

¹⁸² JANOVSKEÝ, Jaroslav., pozn. 172, s. 5.

¹⁸³ JANOVSKEÝ, Jaroslav., pozn. 172, s. 6.

¹⁸⁴ JANOVSKEÝ, Jaroslav., pozn. 172, s. 8.

dokonce dostaly Havelková, Madusioková a Blahušová.¹⁸⁵ Za svou krátkou historii toho tedy slánské hráčky stihly dost.

V roce 1976 však „slánské amazonky“, jak se jim říkalo, končí a to na dlouhých 36 let. Rokem 2012 se totiž začíná psát novodobá historie ženské kopané ve Slaném.

¹⁸⁵ JANOVSKEÝ, Jaroslav a GRUNWALD, Antonín, pozn. 4, s. 32.

8 Historie malé kopané ve Slaném

Do historie fotbalu ve Slaném, patří zcela jistě i malá kopaná. Její počátky ve Slaném sahají někdy k roku 1980. Malá kopaná se rozvíjí velice pomalu a první existující klub se utváří roku 1981. Tím to klubem je AC Sparta Slaný. Zakládajícími členy jsou hráči V. Pospíšil, Petr Betlach, M. Pospíšil, Vacíř, Leopold, Matějka a Řebíček.¹⁸⁶

O dva roky později vzniká další tým s názvem Bembery Team Slaný. Ten se utkává s AC Spartou Slaný a prohrává 1:3.¹⁸⁷ Ten samý rok ale putuje většina hráčů z Bembery Teamu do Sparty a klub zaniká. Postupně však začínají na Slánsku vznikat další kluby. Gymnázium Slaný, Servis Team Slaný a jiné. Většinou to však jsou kluby, které po pár měsících zanikají.

V Kladenské lize hraje ze slánských týmů jen Sparta, která se v letech 1985 a 1986 umístila shodně na třetím místě. Mezi nejlepšími střelci soutěže se umístil M. Pospíšil a Betlach.¹⁸⁸ Do roku 1990 vznikají další týmy jako Hrasl Slaný, Stadion Slaný, Hamburk Slaný či Juve Slaný. V prosinci 1989 se dokonce pořádá první oficiální turnaj v malé kopané.¹⁸⁹

Rokem 1990 se mění celá společnost a s ní i struktura malého fotbalu. Malý fotbal je začleněn pod ČMFS (Českomoravský fotbalový svaz) a všichni hráči jsou od této doby registrovaní.¹⁹⁰ Díky dostatku týmů vzniká Slánská liga malého fotbalu, která startuje v březnu. Hraje se až do května a to za účasti týmů Sparta Slaný, Stadion Slaný, HRASL Slaný, Juve Slaný, Hamburg Slaný, Sokol Třebusice a Slovanka Stochov. Vítězem prvního ročníku se stala Sparta Slaný, tedy první klub malého fotbalu ve Slaném.

První tři týmy postoupily do dalších bojů v okresním finále. Nejdále se dostal Stadion Slaný, který se dostal do krajského semifinále.¹⁹¹ Ve druhé sezóně vyhrává Stadion Slaný a spolu s druhým HRASLEM Slaný postupují do dalších bojů. Tyto týmy se dostaly až do krajského semifinále, kde jim unikl postup jen o vlásek. Další sezónu vzniká další nový klub a to 1. DFK Slaný. Ten se ihned ve svém prvním ročníku umísťuje na

¹⁸⁶ NEPIL, Pavel, Historie organizovaného malého fotbalu ve Slaném, Slaný, 1995, s. 3.

¹⁸⁷ NEPIL, Pavel., pozn. 186, s. 3.

¹⁸⁸ NEPIL, Pavel., pozn. 186, s. 4.

¹⁸⁹ NEPIL, Pavel., pozn. 186, s. 7.

¹⁹⁰ NEPIL, Pavel., pozn. 186, s. 7.

¹⁹¹ NEPIL, Pavel., pozn. 186, s. 8.

druhém místě, hned za Klobuky.¹⁹² Ty se tímto vítězstvím kvalifikují do krajského finále a tam obsazují 7. místo z dvanácti týmů.

V již rozjeté sezóně 1993 se konal na pražské Slávii turnaj v malé kopané pro šedesát mužstev.¹⁹³ Ze slánských týmů ze zúčastnily Skalka Slaný, MěDDM Slaný a Rapid Páleček. S velkým úspěchem se vrátily dva týmy a to MěDDM Slaný s pátým místem a Rapid Páleček s místem devátým. V domácí slánské soutěži vyšel z bojů vítězně MěDDM Slaný s 22 body.¹⁹⁴ Hraje se také první ročník slánského poháru pod názvem Čabla cup, který se hraje vyřazovacím způsobem. Tento pohár vyhrávají Třebusice před HRASLEM Slaný, který porazily 4:2 ve finálovém utkání.¹⁹⁵ Ke konci roku vznikla Čechie Slaný, kterou založil S. Šváb s Ševcem a Žákem.¹⁹⁶

Již pátý ročník Slánské ligy malého fotbalu odehrálo deset týmů. Překvapivě, ale zaslouženě vyhrál tento ročník Rapid Páleček. Nejlepším střelcem ročníku se stal Chval právě z Rapidu. V Oblastním finále skončil Rapid Páleček na 3. místě a jen o pověstný chloupek mu unikl postup do 2. celostátní ligy.¹⁹⁷ Ještě jeden důležitý moment se v tomto roce stal. 20.5.1994 se utvořil AMASF Slaný(Asociace malého a sálového fotbalu Slaný).¹⁹⁸ Hlavním úkolem výboru bylo organizovat malý a sálový fotbal a shánět finance. Pod touto organizací začal malý fotbal na Slánsku vzkvétat. Druhý ročník Slánského poháru vyhrály Klobuky.

Rok 1995 byl jakýmsi mezníkem. Malý fotbal se odtrhl od sálového fotbalu a ve Slaném vznikl AMAF (Asociace malého fotbalu Slaný) Slaný. Další úspěchy na sebe nenechají dlouho čekat. Za delegáty do 1. a 2. celostátní ligy malého fotbalu jsou zvoleni Nepil, Klier, Žák a Licek.¹⁹⁹ Následně do vedení AMAF přichází S. Šváb a L. Kudrna. Na sportovním poli vyhrála třetím ročník Slánského poháru Sparta Slaný. V listopadu se rozjel 1. ročník Okresní ligy malého fotbalu.²⁰⁰ To byla nejnižší soutěž malého fotbalu u nás. V závěru roku se poprvé vyhlašoval fotbalista roku malého fotbalu a zvítězil Geschnábel z Třebusic.²⁰¹ Co se týkalo oblastní ligy, tedy třetí nejvyšší sou-

¹⁹² NEPIL, Pavel., pozn. 186, s. 10.

¹⁹³ Slánské listy, 1993, roč. 1, č. 5.

¹⁹⁴ Slánské listy, 1993, roč. 1, č. 5.

¹⁹⁵ Slánské listy, 1993, roč. 1, č. 17.

¹⁹⁶ NEPIL, Pavel., pozn. 186, s. 12.

¹⁹⁷ Slánské listy, 1994, roč. 2, č. 14.

¹⁹⁸ NEPIL, Pavel., pozn. 186, s. 13.

¹⁹⁹ NEPIL, Pavel., pozn. 186, s. 16.

²⁰⁰ ŠÍCHA, Jan. Sparta vede oblast, Stadion okres. *Slánské listy*. 1996, roč. 4, č. 1, s. 26.

²⁰¹ ŠÍCHA, Jan. Fotbalovým králem Slánska Geschnábel!. *Slánské listy*. 1996, roč. 4, č. 3, s. 28.

těže, mělo v ní Slaný zastoupení v podobě Sparty Slaný a Rapidu Páleček. V polovině Okresní ligy malého fotbalu, vedl Stadion Slaný s 21 body. V posledním kole byl na prvním místě ale DFK Slaný a za ním, se ztrátou 2 bodů, HRASL Slaný. Jako ve správném dramatu, se o vítězi soutěže rozhodovalo v posledním zápase a to ještě vzájemným zápasem obou týmů. V něm uspěl HRASL Slaný a vyhrál první ročník Okresní ligy.²⁰²

Ročník oblastní ligy 1995/1996 se uzavřel velkým úspěchem slánského malého fotbalu. Sparta Slaný zvítězila v této třetí nejvyšší soutěži a chystala se na kvalifikační boje.²⁰³ V kvalifikaci o 2. ligu bohužel slánští borci neuspěli, když ve své skupině skončili na třetím místě. Co se týče Slánského poháru, tak ten ukořistily Třebusice, když skončily před HRASLEM Slaný a Spartou Slaný.²⁰⁴

Koncem roku se opět rozjela Okresní liga malého fotbalu. Dvě skupiny této soutěže přivítaly i nové týmy, Vojenské lesy Praha a Rakovník.²⁰⁵ A Vojenské lesy se hned v počátcích zapojily do hry o nejvyšší příčky. Ve druhé skupině B se zase dral na výsluní hned z počátku 1.DFK Slaný.²⁰⁶ Nutno připomenout, že jedno kolo, v sobě obnášelo hned čtyři utkání na každý oddíl.

V rozehraných soutěžích si ke konci roku odskočili hráči malého fotbalu k vyhlášení druhého ročníku Fotbalisty roku v malé kopané. Pro tento rok jím byl vyhlášen Klusáček ze Sparty Slaný.²⁰⁷ Tento hráč malé kopané hájil také barvy fotbalového SK Slaný. V plném proudu byla také Oblastní liga malého fotbalu. Po šesti odehraných kolech ji vedla právě slánská Sparta.²⁰⁸

V Okresní lize bylo již dobojováno. Z finálové skupiny byly nakonec nejúspěšnější hráči Vojenských lesů Praha. Až za nimi skončil slánský Stadion a HRASL Slaný.²⁰⁹ V Oblastní lize se po tuhém boji nakonec nepodařilo obhájit první místo Spartě Slaný a skončila druhá za týmem KLC Klobuky. Spartě to ale vadit nemuselo, když do kvalifikace o druhou ligu postupovaly dva týmy. Slánští si v nich po několika marných pokusech se soupeři konečně poradili a postoupili do 2. celostátní ligy v malém fotbale²¹⁰.

²⁰² ŠÍCHA, Jan. Fotbalovým králem Slánska Geschnábel!. *Slánské listy*. 1996, roč. 4, č. 8, s. 34.

²⁰³ ŠÍCHA, Jan. Sparta Slaný fotbalovým králem. *Slánské listy*. 1996, roč. 4, č. 7, s. 29.

²⁰⁴ ŠÍCHA, Jan. et al. Vítězem Slánského poháru 96 PK Třebusice. *Slánské listy*. 1996, roč. 4, č. 21, s. 26.

²⁰⁵ Slánské listy, 1996, roč. 4, č. 29.

²⁰⁶ Slánské listy, 1996, roč. 4, č. 30.

²⁰⁷ ŠÍCHA, Jan. Sparta Slaný fotbalovým králem. *Slánské listy*. 1997, roč. 5, č. 3, s. 16.

²⁰⁸ ŠÍCHA, Jan. Sparta Slaný fotbalovým králem. *Slánské listy*. 1997, roč. 5, č. 7, s. 12.

²⁰⁹ ŠÍCHA, Jan. Sparta Slaný fotbalovým králem. *Slánské listy*. 1997, roč. 5, č. 12, s. 12.

²¹⁰ Od roku 1997 se začíná v ČR pro malou kopanou vžívat název futsal

Dalším cenným skalpem byl jako každoročně Slánský pohár. Ten pro letošek velice překvapivě vyhrálo Dynamo Kobylník, což byl nově utvořený tým.²¹¹

Do nového roku vstupuje malý fotbal v novém hávu. Hlavní změnou je přejmenování soutěží. Třetí nejvyšší soutěž dostává název divize a Okresní liga se přejmenovává na Okresní přebor. Místo malého fotbalu se začal uchytávat název fustal. Na konci minulého roku ještě vznikla 2. okresní liga v malém fotbale. Malý fotbal, potažmo futsal, se tedy rychle rozrůstal a získával na oblibě. Nově utvořené 2. okresní lize vládl po 9. kole tým Zátíší Rakovník, zatímco okresnímu přeboru po 6. kole vévodila Čechie Slaný. Ve 2. lize fustalu, se po podzimní části držela slánská Sparta těsně nad sestupovými příčkami.

Co se týkalo okresního přeboru, tak tam se do posledního kola praly týmy Čechie a Stadionu. Prvně jmenovaný zvládl závěr lépe a postoupil do divize. Obrovským překvapením byl ale sestup HRASLU do 2. okresní ligy.²¹² Nejlepším střelcem soutěže, se stal Bauer z Čechie Slaný se 31 zásahy.²¹³ Ve druhé nejvyšší soutěži se nakonec Sparta Slaný zachránila jen díky rozšíření ligy pro příští ročník.

V nové sezóně se rozjela z námi sledovaných soutěží nejdříve 2. liga. Po sedmi kolech se však Sparta Slaný krčila na 13. sestupovém místě. Na sebedůvěře jistě nepřidala ani ostudná porážka s Ebárnou Boys Kladno 11:2.²¹⁴ Do tohoto ročníku to byl největší výprask, jaký slánští zažili. Ve fustalové divizi se po 4. kole dočkala konečně výhry slánská Čechie, když porazila Trenčín, který byl jediným zástupcem Slovenska, v jakékoliv soutěži u nás.²¹⁵

Na začátku roku se opět vyhlášoval nejlepší hráč fustalu a tím se stal Bauer z Klobuk.²¹⁶ Zpět ale k soutěžím. V nejnižší okresní soutěži se topil HRASL Slaný u dna tabulky. Okresnímu přeboru bohužel nevévodil žádný slánský tým, ale Příbram. Jen snad 1.DFK Slaný byla na solidním čtvrtém místě. Ve druhé lize si Sparta Slaný polepšila a poskočila na místo desáté.

V krajské přeboru brali nakonec 3. místo hráči 1.DFK Slaný.²¹⁷ Bohužel ve 2. lize už tak veselo nebylo. Sparta Slaný sestoupila, když v předposledním kole dostala doslo-

²¹¹ Slánské listy, 1997, roč. 5, č. 28.

²¹² Slánské listy, 1998, roč. 6, č. 5.

²¹³ Slánské listy, 1998, roč. 6, č. 6.

²¹⁴ Slánské listy, 1998, roč. 6, č. 24.

²¹⁵ Slánské listy, 1998, roč. 6, č. 25.

²¹⁶ Slánské listy, 1999, roč. 7, č. 3.

²¹⁷ Slánské listy, 1999, roč. 7, č. 7.

va „nakládačku“ 0:21 od Liberce a to na vlastní palubovce.²¹⁸ Skončil také ročník okresní soutěže, kde uspěla rezerva Čechie Slaný a v divizi se udržel A-tým slánské Čechie.²¹⁹

Ročník 1999/2000 se rozjel a s ním i Slánský pohár, který se konal na hřišti bývalého klubu Slavoj Slaný. Ten získal Stadion Slaný, když dokázal ve finále porazit 1. DFK Slaný. Začaly i celoroční soutěže. Ve 2. lize futsalu začala Sparta Slaný velice dobře a po pěti kolech držela krásné 4. místo.²²⁰ V nejnižší soutěži naprosto selhával bývalý přední klub Slánska HRASL Slaný, ten byl po polovině soutěže na posledním místě. Čechie Slaný se v divizi také spíše trápila, ale v našlapané tabulce ještě držela krok. Čechie porazila dokonce favorizovaný Bakov n. Jizerou a poskočila na 10. místo.²²¹ Jak byla tabulka vyrovnaná, si lze dokázat tím, že na třetí místo, ztrácela Čechie jen tři body. Sparta Slaný v polovině soutěže držela 12. místo z šestnácti týmů.

Vstupem do nového tisíciletí se započala samozřejmě i druhá část futsalové sezóny. Ta odstartovala již tradičně, vyhlášením nejlepšího hráče regionu. V této anketě zvíťazil J. Fujdiar z týmu Ebárna Boys. Tedy bratr slavnějšího Ladislava Fujíara, který v té době hrál 1.ligu velkého fotbalu za České Budějovice.²²²

Futsalová sezóna se chýlila pomalu ke svému konci. V okresní soutěži se nejvýše ze slánský týmů umístil FK Slaný. V okresní přeboru se opět na bronzové příčce umístil 1.DFK Slaný. Co se týče divizní soutěže a 2. ligy, nedopadl závěr obou soutěží dobře pro žádný ze slánských oddílů. Jak Čechie Slaný, tak Sparta Slaný ze svých soutěží sestoupili. Ještě v létě téhož roku, se oba kluby slučují v jeden, v RSC Čechie Slaný.²²³

²¹⁸ Slánské listy, 1999, roč. 7, č. 9.

²¹⁹ *RSC Čechie Slaný – FUTSAL TEAM*[online]. [vid. 4. 9. 2013]. Dostupné z: <http://www.cechieslany.cz/historie>

²²⁰ Slánské listy, 1999, roč. 7, č. 21.

²²¹ Slánské listy, 2000, roč. 8, č. 4.

²²² *skcb* [online]. [vid. 5. 9. 2013]. Dostupné z:

http://www.skcb.cz/zobraz.asp?t=fujdiar_ladislav

²²³ *RSC Čechie Slaný – FUTSAL TEAM*, pozn. 219.

9 Závěr

Hlavním cílem této práce bylo alespoň částečné poodhalení historie výkonnostní kopané ve Slaném a připomenutí toho, že slánské týmy hrály v dějinách kopané v naší zemi, alespoň tedy v určitém časovém úseku, opravdu nezanedbatelnou roli. Oddíl SK Slaný nepochybně patřil k průkopníkům kopané u nás. Za svou bohatou historií získal nespočet různých ocenění a ve své době se mnohdy velmi úspěšně měřil s nejlepšími kluby v Čechách. Je bohužel velmi smutnou skutečností, že druhá polovina fungování klubu znamenala výrazný ústup ze slávy a SK Slaný se postupně propadal až do současného sportovního podprůměru.

Druhým důležitým klubem, který se stal objektem zájmu této práce, byla Dukla Slaný. Tento vojenský klub neměl zpočátku mnoho přívrženců, už jen díky tomu, jakým způsobem byl založen a jak získával jednoduše hráče. Ale své fanoušky si získal poté, co hrál v šedesátých letech tři sezóny po sobě druhou ligu. Přes svůj zánik v roce 1992, který byl zapříčiněn sloučením s SK Slaný, byl tento oddíl velice úspěšným klubem a u slánské sportovní veřejnosti zanechal výraznou stopu. Oproti tomu třetí výraznější slánský oddíl, Slavoj Slaný nebyl nikdy tak úspěšným klubem, byl spíše jen rivalem známějšího SK Slaný, ale přesto měl období, kdy startoval ve třetí nejvyšší soutěži v zemi a svému věčnému konkurentovi ukázal záda.

Dalším objektem bádání byl fenomén ženské kopané. Ta ve Slaném přitáhla na několik let nejen velké množství nových hráček, ale i početnou diváckou obec. Fotbalistky pak pobláznily celé město a okolí, když stoupaly soutěžemi a nakonec i poměrně úspěšně hrály 1. ligu. Od poloviny 60. let zažíval ženský fotbal neskutečný rozkvet, bohužel byl zásahem funkcionářů překvapivě ukončen.

Vývoj sportovního odvětví, kde je důležitým sportovním náčiním nějaká varianta fotbalového míče, vedl k dalšímu mutaci kopané, k futsalu. I zde bylo zajímavé sledovat, jak se podhoubí tohoto sportu ve Slaném a vůbec v celém regionu Slánska velmi dramaticky rozrůstalo a jakých dosahovalo úspěchů.

Všechny tyto oddíly byly nějakým způsobem propojeny s kulturním životem ve Slaném, měly totiž příznivce mezi slánskými divadelníky, pořádaly plesy, maskární bály, exhibiční zápasy. Přispívaly také nejrůznějším organizacím a spolkům, když věnovaly peníze z těchto akcí na dobročinné účely. Fotbalové kluby ve Slaném měly zkrátka velký vliv nejen na sportovní, ale také na kulturní dění ve městě.

Tato práce by měla sloužit jako všeobecný koncentrovaný přehled slánské kopané. Mohla by být základní příručkou jak pro sportovní nadšence, tak pro laiky a zároveň by měla zajistit nejen přehledné informace, ale i zajímavosti, které mohli přinést pouze pamětníci oněch dob. Byl bych velice rád, kdyby se do budoucna stala podkladem pro knihu či almanach o kopané ve Slaném, které tomuto městu a jeho fotbalovému hnutí doposud chybí.

10 Použité prameny a literatura

10.1 Archiv

Archiv vlastivědného muzea ve Slaném – fond Dukla Slaný

10.2 Tištěné prameny

DRAGOUN, Jarolím a VOKOUN, Jaroslav, *30 let sportovního klubu Slaný*: [Oslavy třicetiletého trvání: 1907–1937]. 1. vyd. Slaný: Sportovní klub Slaný, 1937.

10.3 Dobová periodika

- Kijevský bojovník
- Slánské listy
- Slánský list
- Večerní České Slovo

10.4 Literatura

JANOVSKÝ, Jaroslav, GRÜNVALD, Antonín: *80 let kopané ve Slaném*. 1. vyd. Slaný: TJ ČKD, 1987.

NEPIL, Pavel: *Historie organizovaného malého fotbalu ve Slaném*. 1. vyd. Slaný: B.m. Typographia M&M, 1995.

SATORANSKÝ, Jiří, GRÜNVALD, Antonín: *50 let kopané ve Slaném*. 1. vyd. Slaný: STN, 1957.

JELÍNEK, Radovan-JENŠÍK, Miloslav a kol.: *Atlas českého fotbalu od roku 1890*. 1. vyd. Praha: Radovan Jelínek, 2006.

LAUFER, Josef: *50 let v našem sportu*. 1. vyd. Praha: Mladá fronta, 1968.

HARVEY, Adrian: *Football: the first hundred years: the untold story*, London: Routledge, 2005.

BARTŮŇEK, Oldřich, KALÁT, Jaroslav, *Se lvíčkem na prsou: 587 zápasů československé a české fotbalové reprezentace ve faktech a fotografiích*. 1. vyd. Praha: Riopress, 1999.

PICEK, Lukáš, *Počátky fotbalu u nás*, Brno: MU FSpS, 2007.

JANOVSKÝ, Jaroslav: *Slánské amazonky*. 1. vyd. Slaný: Jaroslav Janovský, 2013.

ŠÁLEK, Zdeněk, *Slavné nohy: českoslovenští fotbaloví reprezentanti*, 1. vyd. Praha: Práce, 1980.

JEŘÁBEK, Luboš, *Český a československý fotbal: lexikon osobností a klubů: [1906–2006]*. 1. vyd. Praha: Grada, 2007.

JENŠÍK, Miloslav, *Kronika českého fotbalu od roku 1945*. 1. vyd. Praha: Olympia 1998.

JENŠÍK, Miloslav, *Kronika českého fotbalu do roku 1945*. 1. vyd. Praha: Olympia 1997.

11 seznam zkratek

AC	Atletický klub
AFK	Atletický fotbalový klub
AMAF	Asociace malého fotbalu
AMASF	Asociace malého a sálového fotbalu
ATK	Armádní tělovýchovný klub
ČKD	Českomoravská Kolben Daněk
ČMFS	Českomoravský fotbalový svaz
ČSAD	Československá státní automobilová doprava
ČSSZ	Československé stavební závody
ČSTV	Československý svaz tělesné výchovy
DFK	Důstojnický fotbalový klub
FC	Fotbalový klub
FOBOZ	Fotbaloví bozi
HRASL	Hravě a s láskou
KLC	Klobucké licí komando
KZ	Keramické závody
MěDDM	Městský dům dětí a mládeže
MS	Mistrovství světa
MS	Mladý svět
NDR	Německá demokratická republika
PDA	Posádkový dům armády
RH	Rudá hvězda
RSC	Royal Sport Club
SK	Sportovní klub
SONP	Spojené ocelárny národní podnik
SVTVS	Státní výbor pro tělesnou výchovu a sport
TJ	Tělovýchovná jednota
ÚDA	Ústřední dům armády
VSJ	Vojenská sokolská jednota
VTJ	Vojenská tělovýchovná jednota
ZSJ	Závodní sokolská jednota

12 seznam příloh

Příloha č. 1 Mezinárodní utkání SK Slaný

Příloha č. 2 Rozhovor s pamětníkem – Jaroslav Janovský

(Zdroj: Rozhovor veden s Jaroslavem Janovským dne 7. 11. 2013 v Slaném.)

Příloha č. 3 Rozhovor s pamětníkem – Miroslav Svatík

(Zdroj: Rozhovor veden s Miroslavem Svatíkem dne 28. 11. 2013 v Slaném.)

Příloha č. 4 Rozhovor s pamětníkem – Jiří Jarolímek

(Zdroj: Rozhovor veden s Jiřím Jarolímek dne 27. 11. 2013 v Slaném.)

Příloha č. 5 Rozhovor s pamětníkem – Josef Melen

(Zdroj: Rozhovor veden s Josefem Melenem dne 29. 11. 2013 v Slaném.)

Příloha č. 6 Rozhovor s pamětníkem – Marek Melen

(Zdroj: Rozhovor veden s Markem Melenem dne 29. 11. 2013 v Slaném.)

Příloha č. 7 Grafické znázornění historie slánského fotbalu

(Zdroj: Soukromý archiv Jaroslava Janovského)

Příloha č. 8 Hřiště Na Střelnici – dvacátá léta minulého století

(Zdroj: *LTC Slaný*[online]. [vid. 1. 4. 2014]. Dostupné z: http://ltslany.slansko.cz/o_klubu.htm

Příloha č. 9 První tým SK Slaný s neznámým soupeřem – 1933

(Zdroj: Archiv Vlastivědného muzea Slaný)

Příloha č. 10 Momentka – pravděpodobně zápas mezi SK Slaný a Viktorií Žižkov
v sezóně 1942/1943

(Zdroj: Archiv Vlastivědného muzea Slaný)

Příloha č. 11 Nástup prvního týmu ČKD Slaný na hřišti Na Střelnici – 1968

(Zdroj: Soukromý archiv Josefa Melena)

- Příloha č. 12** Nástup ČKD Slaný před utkáním – pravděpodobně hřiště Na Střelnici
(Zdroj: Soukromý archiv Josefa Melena)
- Příloha č. 13** Momentka z domácího zápasu ČKD Slaný – Buštěhrad – 1963
(Zdroj: Soukromý archiv Jaroslava Janovského)
- Příloha č. 14** A-mužstvo SK Slaný v sezóně 1997/1998
(Zdroj: Soukromý archiv Jaroslava Janovského)
- Příloha č. 15** A-mužstvo VTJ Slaný pod vedením trenéra Knespla – 1988
(Zdroj: Soukromý archiv Jaroslava Janovského)
- Příloha č. 16** Stadion Za nádražím v současnosti
(Zdroj: *Sokol Vraný*[online]. [vid. 20. 3. 2014]. Dostupné z: <http://www.sokol-vrany.cz/putovani-po-stadionech-iv-sk-slany>)
- Příloha č. 17** A-mužstvo Dukly Slaný v roce 1962
(Zdroj: Soukromý archiv Jiřího Jarolímka)
- Příloha č. 18** A-mužstvo Dukly Slaný s medailemi pro vítěze Středočeského kraje – 1963
(Zdroj: Soukromý archiv Jiřího Jarolímka)
- Příloha č. 19** Druholigový tým Dukly Slaný – 1965
(Zdroj: Soukromý archiv Jiřího Jarolímka)
- Příloha č. 20** Titulní strana zpravodaje Dukly Slaný – sezóna 1963/1964
(Zdroj: Soukromý archiv Jiřího Jarolímka)
- Příloha č. 21** Vlaječka vyrobená k 75. výročí založení klubu
(Zdroj: Soukromý archiv Jaroslava Janovského)

13 Přílohy

Příloha č. 1

Soupis mezinárodních utkání SK Slaný

1920 – Groupe Sportiff Militair Francais (Francie) 5:2

1922 – F. V. Nürnberg (Německo) 1:1

1930 – Olympia Germania Leipzig (Německo) 2:3

1947 – F. C. Wien (Rakousko) 0:0

1947 – Wacker Wien (Rakousko) 1:3

1947 – Wisla Krakow (Polsko) 0:4

1948 – Nac Breda (Holandsko) 2:1

1957 – BSG Traktor Ladsberg (NDR) 1:4

1958/59 – Landsberg (NDR) 1:3, 1:5

1964/65 – Vismuth Aue (NDR) 2:4

1964/65 – Höhenmelsen (NDR) 6:2

1964/65 – Höhenmelsen (NDR) 2:2

1969 – FS Hambergen (NSR) 1:8

1969 – SV Sprednlingen (NSR) 3:4

1971/72 – BSG Narva Oberweisbach (NDR) 2:0

1976/77 Höhenmelsen (NDR) 4:3

1977 – BSG Brandenburg (NDR) (výsledek není znám)

Rozhovor s pamětníkem Jaroslavem Janovským

1) Jak jste se dostal k fotbalu?

Tak my tradice nějaký fotbalový v rodině nemáme, ale bratr mojí maminky, Karel Horáček kopal za Slaný beka ve třicátých letech. On u nás bydlel nahoře a ten mě přivedl k tomu, že se mnou kopával, když jsem byl malý kluk a pak mě i odvedl na slánské SK. On už sice teda nehrál, ale chodil na fotbaly a byl velkej fanda. Mimochodem to byl předseda městskýho výboru KSČ, což teda bylo dobrý, ale oni ho v 68 vyhodili, protože nějak neuznal vstup vojsk. No ale do tý doby byl předseda.

Takže jak jsem se dostal ke kopané.... Všichni už začínali tak okolo těch 11 nebo 12 let a tak to já néé. Já normálně ve čtrnácti ve škole kopal vždycky o ty pauzy, ve školním družstvu, tam mě postavili, tak sem se jinak o ten fotbal nezajímal. Až potom v těch čtrnácti ten táta Rambousek²²⁴, to byl taxikář on měl takovej přístup k týmu, on sám kopat neuměl, nikdy fotbal nehrál, ale měl k nám přístup úžasnej. Měl v tom věku teda svý dva kluky a zřejmě chtěl, aby se mu nevyšinuli někam jinam, tak je přitáhl k tomu fotbalu, a zároveň s tím začal dělat ve Slaným žáky. Tak ten pan Rambousek mě přitáhl k fotbalu. Říkal, ty seš dobrej, já jsem teda nebyl dobrej, ale on to říkal každému. (smích) A ten měl asi padesát žáků, z nichž postavil vždycky mančaft.

2) No a jak vaše fotbalová kariéra pokračovala?

Zahrál jsem pár zápasů za žáky. Jo pan Rambousek nás žáky vozil na fotbal, on byl taxikář tak měl tu černou starou prahranatou pragovku a třeba první zápas jsem hrál za B žáky v Kamenejch Žehrovicích, a tam jsme jeli tak, že on se dvakrát taxíkem otočil a v tom taxíku nás jelo 7 žáků. (smích) Do kufru jednoho a na sedačku čtyři, takže tak nás vozil.

Takže sem odehrál pár zápasů za žáky, no a pak sem se šel učit do ČKD, protože na školu sem nemohl, sice sem dělal talentový zkoušky na uměleckou průmyslovku, ale tam mě nevzali. Nebylo to ale kvůli tomu, že bych to neudělal.

V tom učilišti byl už trenér Knespl, on sem přišel jako vychovatel od někud z Hořovic. A mimo jiný rozvíjel sportovní hry mládeže, to byly prostě soutěže, kde každá třída nebo ten obor hráli mezi sebou a vítěz byl vítězem toho prvního kola sportovních her mládeže. Tak tam sem začal hrát za ty zámečníky strojní... a to byli samý Slováci.

²²⁴ Trenér mládeže v padesátých letech

Akorát my jsme byli ještě s jedním kamarádem Češi. Ten kamarád hrál levý křídlo, já pravý. A to byli Slováci, který neuměli ani maďarsky, ani rusky, ani slovensky, oni mluvili něčím tam z toho Vihorlatu²²⁵ nebo prostě nějakou takovou řečí. Takže s těmahle Slováky jsme vyhrávali a tam už mi to jako začalo chutnat ten fotbal.

A pak sem se náhodou dostal na ten Slavoj, když reprezentační družstvo slánského regionu hrálo s Příbramí. Pan vychovatel Tomek mě tam zahlídl a věděl, že hraju za to třídní mužstvo, tak mě o poločas svlíknul. Příbram byla vynikající, ta mlela to Slaný, měla šílenou převahu, ale bylo to furt 0:0 a on říkal: „Hele uteč a dej gól“, no a tak sem ho poslech a doopravdy se mi to povedlo, že sem asi po pěti minutách, co jsem byl na hřišti, dal gól. Takže jsme vyhráli 1:0.

3) Do SK Slaný, tenkrát ještě Spartak Slaný jste se dostal jak?

No to sem nebyl ještě nikde, tak právě ten Tomek to řekl tomu Knesplovi a ten za mnou přišel. Řekl ať přijdu na SK na trénink a bylo. Z toho učiliště nás tam bylo asi pět. Takže ten mladší dorost SK byl vlastně složená téměř celej z toho učiliště. Akorát tam byl Jirka Beránek a Franta Hrabánek. No ale hlavně nás trénoval ten Knespl, což byla výhoda, protože on hodně četl tu teorii a už uměl nové metody. Dřív se ty trenéři věnovali mužstvu tak, že se mužstvo sešlo, stouplo na si na vápno a celej trénink se kopalo na bránu. Knespl ale dbal na tu fyzičku, jsme dokonce běhali přespolní běh a všechno možný a v zimě na sněhu. No dělal to moderně.

No takže takhle sem se dostal tam dolu na to SK. A pak jsme zažili hezky čtyři roky v dorostě. To jsme byli hnedle nejlepší v kraji, snad druhý a byli jsme rovnocenný soupeř kladenský Poldovky. Tenkrát se jmenovali Baník myslím, to byli mistři republiky, když vyhráli, tenkrát finále v Prešově.

4) Pokračoval jste po dorostu do dospělého fotbalu?

No tak když mi potom bylo osmnáct, nebo tenkrát se kopal dorost do 19, to byla taková nějaká výjimka. Takže v těch mužích jsem odehrál pár zápasů za béčko, to byly hrozný zápasy, jak byly křivý hřiště.... Mně dělal problém povrch hřiště, když sem měl trávník rovnej tak ten výkon stoupal třeba o 50% nebo o víc. Na tom venkově, třeba na Bilichově nebo Svinařově to byla prostě práskanda, ty beci to mlátily nahoru. Ted'ko si tam vepředu lítal jako blázen, chytal to hlavama, na zem to nikdo nedal, ono to ani nešlo, to byl samej drn. Nerad sem hrál za to béčko, tak sem se na to vykašlal a šel sem na vojnu.

²²⁵ Vihorlat – východ prešovského kraje

Tam sem byl sice v ty Dukle Pardubice, ale taky sem se tam nikam nedostal, tam byli prostě prvoligový hráči jako Zika, Kvašňák, Nepomuk nebo Morávek. A já neměl šanci. Jinak to ale v těch Pardubicích bylo pěkný.

5) V různých funkcích jste setrval ve vedení SK Slaný až do roku 1999, můžete nám říci, které to byly?

Po vojně sem se vrátil a zkusil to za béčko, ale nebavilo mě to. Ale to už sem měl ten trenérskéj kurz, takže už sem začal trénovat žáky a tak sem rok trénoval mladší dorost a ženský vid' a přitom sem dělal plno funkcí v tom výboru.

A od těch 18 až do těch 60 se dělal to, co bylo problémový a nikdo to nechtěl dělat. První co bylo, že z toho výboru nikdo nechtěl psát zápisy z výborových schůzí. Tak sem dělal zápisy a potom jsem taky dělal plakáty, pak sem psal referáty. Pak jsem pořádal kulturní akce a celou propagaci. Dělal jsem místo předsedu a několik let i předsedu. Dělal jsem snad všechny funkce. (smích)

6) Kdyby se vás někdo zeptal jaké období bylo za tu dobu nejtěžší, co byste mu odpověděl?

Takovejch momentů bylo hodně, jeden opravdu hodně blběj. Hráli jsme 1.A-třídu s Mnichovým Hradištěm o postup. Bylo to zrovna když sem dělal toho předsedu rok 77 nebo tak nějak a hráli jsme rozhodující zápas tady ve Slaným. Hráli jsme 1:1 a před půlkou nám dali gól a vyhrávali 2:1 a trenér za mnou o tu přestávku přišel a říkal mi: „Hele předsedo, měli bysme s tím něco dělat, dejte tomu rozhodčímu nějaký prachy ať zapíská penaltu, my to normálně nevyhrajem a nepostoupíme“. Řekl jsem mu ať neblbne, že to neudělám a neudělal jsem. Do dneška si to vyčítám, možná kdybych to bejval udělal, tak jsme postoupili. My jsme to totiž zremizovali a to nám na postup nestačilo. To byl takovej ošklivej moment.

7) Poznal jste za těch X let spousty činovníků a hráčů, na které vzpomínáte nejvíce a proč?

To nejde vyjmenovat, tam bylo nejhorší dokázat stmelit v tom výboru těch třicet lidí. To je spousta názorů a různý povahy lidí. Nejtěžší je to tam udržet pohromadě. Takovej výborovej funkcionář byl třeba Franta Danda, ten byl vynikající, měl organizační schopnosti a ten dokázal taky všechno, ale brzo odešel. Ale v tom hlavním výboru ve fotbale furt pomáhal. Když sem byl tím předsedou a nevěděl sem si s něčím rady, tak sem chodil za ním.

8) Jak moc těžké bylo shánět na chod klubu peníze?

Tělovýchovná jednota byla naštěstí bohatá. Byla bohatá na základě toho, že skupina nadšenců z turistiky postavili v Jižních Čechách tábor a postavili ho z kradeného materiálu z ČKD (chatičky z plechu), že se to potom prodá a ta jednota dostala asi čtyři miliony za něj. Tak nám umožňovala co šlo.

9) Dostávali sami hráči nějaké odměny? A dostával jste vy jako funkcionář nějaké peníze?

Oficiálně co bylo podle stanov, to znamená, že fotbal se dělil na masovou, výkonnostní a vrcholovou, tam jsme se pohybovali mezi tou masovou a výkonnostní. No a tam bylo normálně startovný 30 korun za zápas, stravný bylo asi 18 Kč. To bylo oficiálně všechno. No a pokud hráli divizi tak měli narok na tzv. kalorný a to dělalo asi 380 Kč měsíčně. A pak dostávali neoficiální peníze. Každý klub měl ještě jednu pokladnu no, a ty byly pod kontrolou předsedy a pokladníka, nikdo jinej o nich nevěděl a z těch se platili prémie třeba za góly apod.

10) Jak vlastně mohl klub získat peníze? Pomineme-li vstupné na zápasy.

Dělali se různé brigády a akce. Existoval také klub přátel SK Slaný a to byly fan-dové Slaného, bylo jich asi 300 a každé platil asi 10 Kč měsíčně, takže to byly taky neoficiální peníze, které klubu pomáhaly.

11) V klubu pracujete od poloviny 50. let, hrávalo se vždy v modro-bíle kombinaci dresů?

Já si pamatuju dobu, kdy mělo Slaný dvoje oficiální dresy a hrálo se s nima na oslavách, nebo mezinárodních zápasech, no a při těch utkáních mělo modro-bílý pruho-vaný dresy a znak města. A pak měli taky modrý s bílejma límečkama, ostatní zápasy se hrály v dresech co byly zadarmo. To si pamatuju že jsme hráli a měli jsme červený trenýrky a bílý tričko a červený štlupny. To bylo příšerný no. Nebyl tenkrát takovej výběr, hodně jsme hráli ve žlutejch. Zkrátka co bylo tak se koupilo.

12) Že existovala určitá rivalita mezi Slavojem a SK to se všeobecně ví, ale existovala i rivalita mezi Duklou a SK? Popřípadě jak velká byla tato rivalita?

Těžko říct, řekl bych že taková normální. Mezi funkcionáři ano, to byly kolikráte souboje, ale že by jsme se neměli rádi, to zase ne.

Příloha č. 3

Rozhovor s pamětníkem Miroslavem Svatíkem

1) Hrál jste někdy aktivně fotbal?

Ne, snažil sem se, ale nakonec se nehrál. Potom sem začal v mladým věku, ještě na střední škole pískat fotbal a na Slovensku sem to dotáhnul na mistrovství kraje, to je jako dneska kraj.

2) Z toho vyplývá, že nejste rodilý slaňák, odkud jste se přistehoval?

Pocházím z Trenčína a sem jsem přišel v 81 a do Slaného v r. 84. S tím, že sem chodil na fotbal a dělal sem tady s funkcionářema denně. Potkávali jsme se a bavili se o fotbale. Chodil sem na fotbal doma i venku. Potom mě oslovil tehdejší předseda, jestli bych tu nechtěl dělat. To bylo někdy koncem osmdesátých let.

3) Jakou funkci jste zastával?

Měl sem na starosti propagaci, takže plakáty atd., potom sem dělal zpravodaje apod.

4) Ve kterých letech jste pracoval v Dukle?

Já bych to tipnul 88, 89 a do skončení Dukly a potom sem ještě pokračoval v SK.

5) Na jaké období nebo sezonu v Dukle nejraději vzpomínáte?

Říkám, ne jako hráč ale jako funkcionář, to bylo období, když měla Dukla šanci postoupit z divize do české národní ligy ale vždycky tam byly mužstva hmotně silnější než vojáci. Ale tam jeden rok skončily druhý, myslím, že snad třikrát po sobě. Vždycky tam měli ostatní nějakou silnou osobnost, která je motivovala i jinak než herně.

6) Byl ten tým Dukly složený jenom z vojáku?

Za mojí éry ano.

7) Pobírali jste jako funkcionáři nějaký plat?

Ne ne. Všichni jsme to dělali zadarmo.

8) Hráči už ale určitě pobírali peníze?

Já nevím, jestli něco bylo placený, já sem po tom ani nepátral, dostali nějakou večeři, nějaký odměny.

9) Na jaké funkcionáře nebo hráče nejraději vzpomínáte?

Tak do dnes jsem ve styku stále s panem Vrzáčkem. Ten prostě celej ten život měl na starost chod Dukly, tréninky, trenéry, řešil průsery, zajišťoval hráče. Pak Standa Rozenský, nezapomenutelný byl předseda Vrba. Potom v tý další éře trénoval Pepa Jenč, on byl takovej zvláštní, ale byl to chlap, kterej věděl co chce, ale nějak mu to nevycházelo. Potom ty trenéři se střídali, Venca Miler a pak už si nevzpomenu na jména. To byli

tak z toho výboru. A teď z těch hráčů. Nejznámější byl Kincl hrál tady r. 91, 92, další Daniel Mašek, ten byl v Žižkově a v Hradci atd.

10) Setkal jste se někdy s úplatkem?

Já sem byl malej funkcionář na to. Byl sem funkcionář, který se o peníze nestaral, a hlavně v těch zápasech....no to se děje do dnes, když jde něco nahoru nebo dolu, tak tam peníze lítaj. Většinou se o tom vědělo, nešlo tam o žádný miliony. A ty rozhodčí měli stále svoje mužstvo. Když se postupovalo tak tam někdy ani peníze nestačily. Neměli jsme na to, aby se uplácelo.

11) V jakých dresech hrála Dukla?

Ve žlutých, a fialových.

12) Kde hrála Dukla své zápasy?

Hrávaly se v té době na ploché dráze. Trénovalo se vzadu na škvárovém hřišti, a zápasy se hrávaly v neděli na ploché dráze.

13) Kolik chodilo fanoušků?

Takových 200, 300. někdy 500, 600. podle toho, jaký to byl zápas.

14) Jak a proč došlo ke sloučení Dukly

Tam je to jasný, nebyly vojáci, tím pádem šla kvalita dolu.

15) Existovala nějaká rivalita?

Ta rivalita tam byla. Všichni jsme se ale znali navzájem, i ti hráči a fanoušci se znali.

Příloha č. 4

Rozhovor s pamětníkem Jiřím Jarolínkem

1) Jak jste se dostal k fotbalu?

Jak jsem se dostal k fotbalu?? No protože sem vyrůstal v 50., 60 letech většina kluků hrála na těch vesnicích fotbal. Většina mejch spolužáků, co jsme chodili do Národní třídy, do základní školy, tak hrála fotbal, že jo... navíc jsem začal hrát asi od šesti let za žáky. A ty starší kluci, kterejm už bylo osm nebo devět let říkali, že jestli chci za ně hrát, tak musím umět mariáš.(smích) Takže já jsem prošel takovouhle školou.

2) A kdo vás k fotbalu přivedl?

Asi otec, protože táta byl velkej fanda sportu. Slávista, že jo, fandil slavii, já zase od malička s bráchou fandil Spartě, takže taková rivalita v rodině. Jezdili jsme dost často do Prahy na Spartu na Letnou.

3) Jakou pozici jste hrával?

Já jsem hrával většinou útočníka, středního útočníka nebo spojku. Až potom ke konci kariéry jsem hrával záložníka.

4) Za jaké kluby jste nastupoval?

Já sem hrával v Řeporyjích, protože sem tam bydlel a chodil do školy. No a pak když sem chodil na průmyslovku do Prahy, tak sem začal hrát v Bohemce. V Bohemce sem byl asi 2,5 roku. Pak sem šel na vojnu. Nejdříve jsem hrál ještě v Železárnách Králův Dvůr a pak mě převedeli do Dukly Slaný.

5) V kterých letech jste oblékal dres Dukly?

Někdy v letech 62 – 63. A potom jsem se do Dukly vrátil v roce 65 a hrál za ni až do roku 68 možná i 69 ale to si už přesně nepamatuju.

6) A v roce 1964 jste hrál kde?

No když sem skončil tady vojnu v 63, tak jsme hráli druhou ligu. Pak sem skončil vojnu, ještě mi ji o měsíc prodlužili, aby jsme měli ještě nějaký výsledky, protože jsme tady hráli dobře. No a pak sem se oženil a šel sem do Železárny Králův Dvůr, protože tam sem hrál během vojenský činnosti. Takže tam sem byl rok. Ale pak sem se vrátil, protože manželce se tam nelíbilo v Králově Dvoře, přeci jen tam byl těžkej průmysl, cementárny, železárny, takže tam byl takovej ozon, samej prach, takže sem se po roce vrátil zpět a začal sem hrát za Duklu Slaný, protože ti mi nabídli byt.

7) Jak jste se dostal poprvé do slaného?

Takže, začal sem hrát za Železárny Králův dvůr a my jsme hráli stejnou skupinu, ten krajský přebor jako Dukla Slaný. No a, když sem hrál proti Dukle Slaný, no tak vojáci řekli, že to není možný, aby voják hrál za civilní mančaft, tak mě převedeli sem.

8) Ten tým tady v Dukle byl složený čistě jen z vojáků?

Ano, tehdá ještě za mě byl z vojáků, všichni byli vojáci.

9) Jako vojáci, pobírali jste nějaký plat, za tréninky, zápasy?

Než se postoupilo tak nám nedávali nic, když byla už druhá liga, tak nám dávali pevně stanovený částky, který nařídilo ČSTV. Když jsme jako vojáci vyhrávali tak jsme měli peněz dost. To bylo nad poměry tady v Čechách, dostávali jsme skoro tisíc korun za vítězství, to bylo hrozně moc. Já si pamatuju, že jsme brali měsíčně tak čtyři tisíce korun jako vojáci. A potom když jsme to brali jako civilisti, tak nám to dávalo taky kolem těch čtyř tisíc. Já si pamatuju, že jsme potom jezdili na Moravu k zápasům. Když jsme jezdili na tu českomoravskou skupinu, dávali 500 Kč předem na diety, takže peněz bylo dost na tehdejší poměry.

10) Kromě peněžních odměn, byly nějaké jiné výhody?

No ani ne, nebyly žádný extra výhody.

11) Když se postoupilo do druhé ligy, stávalo se, že potom někdo povýšil?

To si doopravdy nepamatuju. Dostali jsme ale tak týden dovolený.

12) Na jaké spoluhráče, nebo funkcionáře nejraději vzpomínáte?

No tak my měli úžasnou partu, hned ten první rok, Zdeněk Šíma (ten potom chytal za Slavii), Honza Ševčík byl výbornej parťák. To byla taková první parta. No a z těch funkcionářů tady byly největší boje s nějakým majorem Šourkem, to byl takovej doopravdy zanícenej funkcionář, vojenskej. Ten byl dost přísněj, ale byly s ním dobrý debaty a diskuze. Nějakej Zdeněk Jelínek, ten trénoval Duklu, ten byl taky takovej, to byli takový poctivý zanícený funkcionáři.

13) Setkal jste se někdy s úplatky?

Setkal jsem se, ale nechtěl bych to rozvádět. Chodili za náma, ale to se táhne fotbalem asi od nepaměti.

14) V jakých dresech Dukla hrála?

V klasických žluto rudých, rudý trenky. Většinou jsme hráli v těch.

15) Kde se hrály vaše domácí zápasy?

Začali jsme hrát na Slavoji, pak na Střelnici, a pak jsme to dokončili na plochý dráze. Na střelnici přechodně půl roku, tam se tam hrálo jaro 62. Pak jsme už začali hrát na plochý dráze.

16) Jaká byla návštěvnost na vašich zápasech?

Když jsme hráli na tý Střelnici tak tam bylo 1500 – 2000 diváků. Když jsme hráli 2. ligu tak třeba i 3000 lidí. Na plochý dráze už to bylo slabší.

17) Existovala nějaká rivalita mezi SK Slaný a Duklou Slaný?

My jsem jako fotbalisti kamarádili, i jsme občas byli na pivku, tam jako žádná rivalita nebyla, spíš to byla rivalita mezi funkcionářema nebo fandama.

Příloha č. 5

Rozhovor s pamětníkem Josefem Melenem

1) Jak jste se dostal k fotbalu? Popište Vaše začátky.

No jako malej kluk jsem bydlel na vesnici v Pálči. Tak tam jsem vyrůstal na takovém plácku, tam nebylo ani hřiště fotbalový. Stěhovali jsme se do Slaného, když jsem šel do šestý třídy a kopal sem za žáky, za tu Duklu. Sám sem začal kopat na brány.

2) Ve kterých letech jste nastupoval za Duklu a ve kterých letech v ČKD?

Od 12 do 15 let za Duklu. A pak sem šel do dorostu ČKD. V 68 jsme postupovali do dorostenecký ligu, áčko do divize a béčko do A třídy.

3) Svoji kariéru jste zakončil v Dukle nebo v ČKD?

Dá se říct, že v ČKD.

4) Jak jste se dostal do Dukly?

Asi přes kamarády, tenkrát sem začal chodit do školy, na ČKD, na starým hřišti, na střelnici tam bylo asi 70 dětí, tak nějak se tam kopal za ty žáky. V roce 70 sem šel na vojnu a v 72 sem šel z vojny, ty dva roky sem hrál za Duklu.

5) To jste věděl, že půjdete na vojnu sem a nebo jste měl jít jinam?

Měl jsem jít do Žatce, ale slánský si mě podrželi. Tenkrát nějaký Karel Malý, praporčík ten mě znal. A chtěli mě sem no. Tenkrát to šlo.

6) Na jaké období nebo sezonu nejraději vzpomínáte?

No tak asi to bylo, když jsme kopali o ten postup do dorostenecký ligu. To bylo v ČKD. V těch 17 letech.

7) A v mužích?

Ten krajskej přebor, když jsem přišel z vojny, a já se navíc hrál mistrák proti Dukle. Tehdy jsem dal ten poslední hřebíček do rakve, teda gól slánskejm z Dukly, 1:0 jsme vyhráli.

8) Byla Dukla složená jen z vojáků?

Bylo to jen z vojáků, žádný civilisti.

9) Pobírali jste jako hráči peníze?

Ano určitě. Kolem 2 000 na vojně, ale dlouho to netrvalo, kluci se poprali a nám strhli peníze. Dávali nám víc jídla a tak no.

A v ČKD to bylo rozdělený na doma, venku, nebo jsme dostávali na večeři, když jsme venku prohráli.(úsměv)

10) Na jaké spoluhráče a funkcionáře nejraději vzpomínáte?

No tak určitě na funkcionáře hodně na Hájka a Jaroslava Richtera, my jsme mu říkali prezident, už tenkrát za komunistů. Jarda Richter, no tak s tím byla sranda.

11) A spoluhráči?

No tak s těma se stýkám hodně dodnes, Karel Kédl to byl brankář, Vašek Müller utočnick, Bradáč, brácha.

12) Setkal jste se někdy s úplatkem?

Jo. A dál bych to nerozebíral.

13) V jakých dresech hrála Dukla?

Většinou modro-bílý ČKD. V dorostě jsme venkovní dresy měli černo žlutý, byly různý kombinace. Dukla měla červeno žlutý.

14) Kolik na vás chodilo fanoušku?

Dukla – takových v tý divizi 200 lidí.

ČKD – v dorostu na nás bylo i 300 lidí. Na muže pak i někdy na ty lepší zápasy až 1000 lidí.

15) Kde se hrály domácí zápasy?

Na ploché dráze, pak se hrálo na střelnici, když se opravovalo hřiště na plochý. Když sem byl na tý vojně, tak jsme kopali na škváře a ČKD Slaný taky.

16) Existovala nějaká rivalita mezi Duklou a ČKD?

Velkááá, já sem to poznal sám na sobě, když pro mě přijeli do Rakovníka měsíc na přísahu a po 20ti dnech sem v kanceláři dělal přísahu a převezli si mě, když pro mě byl

podplukovník Šourek, který mě vezl a přijeli jsme ke Slanýmu, on byl jako vostrej, ale byl to férový chlap, povídá: „Josefe nechci slyšet ČKD nebo Dukla, nic takového“, že sem teď na vojně a budu hrát za ně.

Příloha č. 6

Rozhovor s pamětníkem – Markem Melenem

1) Kdy jste začal hrát fotbal, a jak jste se k němu dostal?

Fotbal sem začal hrát... k němu mě přived táta a začal sem někdy ve druhý třídě podle mě. Od malička jsem s ním chodil na tréninky, když on chodil na tréninky, tak mě brávil sebou. A ve druhý třídě, jsem jako poprvý šel sám na trénink.

2) A to už jste začal hrát za VTJ?

Ne, ne, tenkrát za ČKD, myslím si, že Dukla neměla vlastně žádný mládežnický mančafy, takže bylo ČKD. Do Dukly jsem narukoval na vojnu. V osmnácti jsem měl jít na vojnu, ale měl sem to štěstí, že nás šlo asi deset z dorostu, ale mě ještě s jedním si nás vybrali, že si nás nechaj tady ve Slaným. To bylo vlastně v tom 92 a já už sem nastupoval v říjnu a někdy v letě se to slučovalo. Já už jsem šel vlastně jako do sloučenýho. Já nevím teď, jak se to přesně jmenovalo.

3) Na jakém postu jste hrál?

Hrával jsem záložníka a potom když už jsem byl trošku starší, to už nebylo v tý Dukle, ale za SK, tak sem hrával stopera.

4) Na jaké období, nebo sezonu nejraději vzpomínáte?

Ted' neřeknu přesný rok, ale nejpovedenější bylo určitě s panem Říhou, to jsme tenkrát postupovali z 1.A třídy do krajského přeboru.

5) Nejpovedenější zápas?

Nejvíc co si vybavím tak v dorostu, to bylo tenkrát, a to jsme hráli s Lužci a teď nevím skóre, ale bylo to asi 9:0 a já sem dal asi 3 góly, a byl jsem asi u všech gólů.

6) Do kolika let jste hrál?

Já jsem hrál asi tak do 30, před 9 ti lety jsem asi tak skončil. Pak se nějak sestupovalo, bylo to úplně špatný, asi 2004, 2005. Tenkrát nás odcházelo hrozně moc.

7) Když jste ještě hrál za VTJ, byl ten tým opravdu ze složený jenom z vojáků?

No já sem zažil už to sloučený, takže tam byli jak vojáci, tak i slánští.

8) Brali jste nějaký plat?

My jsme dostávali v kasárnách něco za zápasy a něco i od oddílu, já vim, že jsme dostávali i za tréninky.

9) Na jaké spoluhráče, nebo funkcionáře nejraději vzpomínáte?

V tý Dukle, tam toho moc nebylo, s těma klukama jsme se viděli asi tak půl roku. Ale nejvíc asi s Martinem Majtaníkem, Radka Dudu bratry Stahly. A z funkcionářů nevím. Když vezmu z trenérů, tak sem měl rád pana Müllera, pana Říhu, a z nějakejch těch funkcionářů... Zažil jsem pana Pánka, to byl hrozně obětavej chlap. Já nevím, abych na nikoho nezapomněl. (lehký úsměv)

10) Setkal jste se někdy s úplatkářstvím?

Samozřejmě setkal sem se. Víím, že jsme třeba vypouštěli zápas, nikdy sem nikoho neviděl, ale jak to bylo na konci sezony, tak ten zápas byl bouchnutej, jak se říkalo. Bylo nám to naznačený, nám o nic nešlo v tu dobu.

11) V jakých dresech jste hráli?

Když sem začínal, vždycky modro-bílá, po tom sloučeným si pamatuju žlutý dresy, pak se to i měnilo. Ale většinou modro-bílá.

12) Kolik na Vás chodilo fanoušku?

Těžko odhadnout, ale tak 200, 300 lidí.

13) Kde se hráli domácí zápasy? Na novém hřišti Za nádražím?

První jarní kola se hrálo na vedlejším hřišti, ale to bylo kvůli terénu.

14) Jak jste vnímal sloučení VTJ s SK?

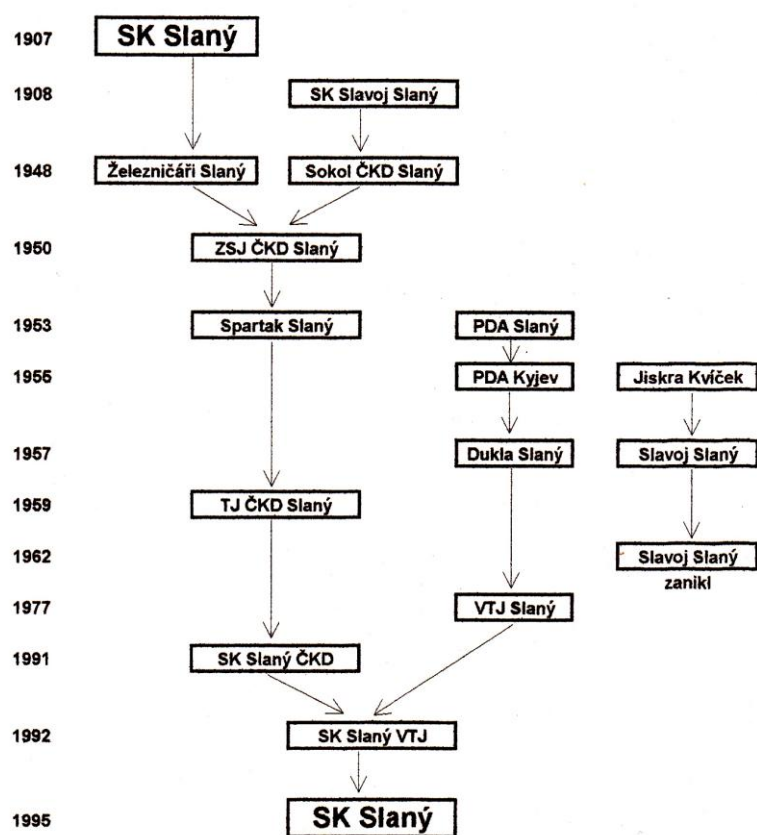
Já si to ani moc nevybavuju, proč vlastně tenkrát se to sloučilo. Asi tenkrát v kasárnách končila armáda, no jako vnímali, no pro nás to bylo asi, kdo si mohl zahrát tu divizi asi dobrý, pro někoho zase špatný. Bylo tady najednou 60 fotbalistů. Pro někoho až nepříjemný.

15) Jaké byly vztahy mezi SK a VTJ? Byla nějaká rivalita?

Já si nemyslím. Pamatuju si, když se tady hrálo derby SK a Dukla, tak to bylo takový dost vyhrocený. Ale nějak sem to nevnímal. Myslím, že to bylo úplně v pohodě.

Grafické znázornění historie slánského fotbalu

Jak šel čas, kluby měnily názvy a slučovaly se:

Příloha č. 8

Fotka hřiště Na Střelnici – dvacátá léta minulého století

Příloha č. 9

První tým SK Slaný s neznámým soupeřem - 1933

Příloha č. 10

***Momentka – pravděpodobně zápas mezi SK Slaný a Viktorií Žižkov v sezóně
1942/1943***

Příloha č. 11

Nástup prvního týmu ČKD Slaný na hřišti Na Sítelnici – 1968

Příloha č. 12

*Nástup prvního týmu ČKD Slaný na hřišti Na Střelnici – pravděpodobně rok
1968*

Příloha č. 13

Momentka z domácího zápasu ČKD Slaný – Buštěhrad – 1963

Příloha č. 14

A-mužstvo SK Slaný v sezóně 1997/1998

Příloha č. 15

A-mužstvo VTJ Slaný pod vedením trenéra Knespla – 1988

Příloha č. 16

Stadion Za nádražím v současnosti

Příloha č. 17

A-mužstvo Dukly Slaný v roce 1962

Příloha č. 18

A-mužstvo Dukly Slaný s medailemi pro vítěze Středočeského kraje – 1963

Příloha č. 19

Druholigový tým Dukly Slaný – 1965

Příloha č. 21

Vlajčka vyrobená k 75. výročí založení klubu

